LUKU 7 – SARDEEN SEURAKUNTAJAKSO

(Chapter 7 – The Sardisean Church Age)
CAB-07

William Marrion Branham

Esitys seitsemästä seurakuntajaksosta

Luku 7: Sardeen seurakuntajakso

Ilmestyskirja 3:1-6

Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut.

Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä.

Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen.

Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset.

Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä.

Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'

SARDEEN KAUPUNKI

Sardee oli muinaisen Lyydian pääkaupunki. Se joutui Lyydian hallitsijoiden käsistä persialaisille ja sitten Aleksanteri Suurelle. Sen jälkeen Antiokus Suuri ryösti sen. Tämän jälkeen Pergamon kuninkaat vallitsivat sitä kunnes roomalaiset ottivat sen heiltä. Tiberiuksen aikana maanjäristykset ja kulkutaudit hävittivät sen. Nykyään se on asumaton rauniokasa.

Tämä kaupunki oli kerran hyvin tärkeä kaupallisesti. Plinyn mukaan villan värjäys keksittiin siellä. Se oli villanvärjäyksen ja matonkudonnan keskus. Sen alueella oli runsaasti kultaa ja hopeaa, ja sanotaan, että kultakolikoita lyötiin ensimmäiseksi täällä. Siellä pidettiin myöskin orjamarkkinoita.

Tämän kaupungin uskonto oli jumalatar Cybelen saastainen palvonta. Temppelin mahtavat rauniot voidaan vieläkin nähdä.

Palauttakaapa mieliinne, että Pergamon seurakuntajaksolla mainitsin, että babylonialainen käsite "äidistä ja pojasta", joka tunnettiin nimellä Semiramis ja Ninus, tuli Aasian Cybeleksi ja Deoiukseksi. Näiden kahden tuntomerkit ovat hyvin valaisevia, kun tarkastelemme niitä vierekkäin.

Miespuolinen oli aurinkojumala; naispuolinen kuunjumalatar.

Miespuolinen oli taivaan herra; naispuolinen taivaan kuningatar.

Miespuolinen toi esiin hyvyyden ja totuuden; naispuolinen lempeyden ja armon.

Miespuolinen oli välittäjä; naispuolinen välittäjätär.

Miespuolisella oli avain, joka avaa ja sulkee näkymättömän maailman portit; naispuolisella oli samanlainen avain.

Miespuolinen on kuolleitten tuomari; naispuolinen seisomassa hänen vierellään.

Miespuolinen on tapettu, noussut ylös kuolleista ja noussut taivaaseen; naispuolinen on viety sinne ruumiillisesti pojan kautta.

Nyt Roomassa tälle samalle epäjumalalle annettiin meidän Herramme nimi: miespuolista kutsutaan Jumalan Pojaksi, kun taas naispuolista kutsutaan Jumalan äidiksi.

Tämä on sama, minkä huomasimme kahdessa aikaisemmassa seurakuntajaksossa, joissa käsite "äiti ja poika" saavutti sellaiset valtavat mittasuhteet. Huomatkaa nyt, että samoinkuin Babylonissa, jossa pojan palvonta alkoi menettää suosiota äidin palvonnan tullessa sen sijaan, niin että hän kirjaimellisesti alkoi ottaa pojan paikan. Näemme tällä aikakaudella, että pakanallinen palvonta Sardeessa oli naisen palvontaa. Siellä oli Cybele yksin, ei Cybele ja Deoius. Äiti oli kirjaimellisesti ottanut pojan paikan, varustettuna jumaluuden ansioilla. Kaikki mitä meidän täytyy tehdä, on käydä lävitse hänen erilaiset nimityksensä ja palauttaa mieliin ne rakastettavat ominaisuudet, jotka Rooman kirkko on antanut Marialle.

Tämä vain ymmärtääksemme, mistä tämän seurakuntajakson uskonto on tullut.

Kaksi asiaa todellakin vaikuttivat minuun voimakkaan iskun tavoin tutkiessani tätä Cybelen palvontaa. Yksi oli se, että hän oli Januksen tavoin varustettu avaimella, joka antoi hänelle saman vallan kuin Januksellakin (avain taivaaseen ja maahan ja salaisuuksiin), ja se, että palvojat ruoskivat itseään, kunnes verta vuotaa heidän ruumiistansa, kuten katoliset tekevät tänä päivänä, jolloin he tuntevat kärsivänsä niinkuin Herra.

Epäilemättä se, että tämä seurakuntajakso oli ensimmäinen todellinen murtuma paavillisen Rooman kirkossa, joka todella kukoisti tuohon aikaan, aiheutti naisprofeetta Iisebelin lujittamaan ja korostamaan oppiaan Mariasta, vastustaen päättäväisesti protestantteja, jotka kielsivät sen, että Marialla olisi ollut mitään osuutta pelastussuunnitelmassa erillään Jumalan suosiosta häntä kohtaan siinä, että tämä oli valinnut hänet kantamaan neitsyenä Jeesusta. Kuten Luther kiteytti opin vanhurskautumisesta uskon kautta, he pitäytyivät tekoihin, katumusharjoituksiin, rukouksiin ja muihin epäraamatullisiin keinoihin. Ja kun vapautetut kristityt kirkastivat Poikaa, roomalaiskatoliset lisäsivät Marian jumaloimistaan, kunnes kahdeskymmenes vuosisata näki (vastoin useimpia korkea-arvoisia Rooman teologeja) paavi Piuksen kirjaimellisesti nostavan Marian kunniaan ylösnousemusruumiissa. Tämä oppi on ehdottomasti tuo äsken mainittu babylonialainen oppi, jossa poika vie äidin ruumiillisesti taivaaseen.

Ei ihme, että tämä viides seurakuntajakso kulkee samaa tietä edellisten jaksojen kanssa ja tulee tekemään niin, kunnes se päättyy tulijärveen, missä portto ja hänen lapsensa tapetaan toisessa kuolemassa. Siinä se on, Marian palvonta, Cybelen palvonta. Tiesittekö muuten, että Cybele oli se Astarte, jonka papitar Iisebel oli ja joka sai Israelin kompastumaan irstailevilla rituaaleilla, joita hän johti? No niin, tämä on se, mikä hän oli Raamatussa.

SEURAKUNTAJAKSO

Sardeen tai viides seurakuntajakso kesti vuodesta 1520 vuoteen 1750. Sitä kutsutaan tavallisesti uudistuksen aikakaudeksi.

SANANSAATTAJA

Tämän jakson sanansaattaja on kaikkien seurakuntajaksojen sanansaattajista tunnetuin. Hän oli Martti Luther. Luther oli lahjakas opiskelija, jolla oli lempeä luonne. Hän oli opiskelemassa lakimieheksi, kun läheisen ystävän pitkäaikainen sairaus ja kuolema sai hänet pohtimaan vakavasti hengellistä tilaansa. Hän meni Augustinin luostariin Erfurtiin vuonna 1505. Siellä hän opiskeli filosofiaa ja myöskin Jumalan Sanaa. Hän eli elämää, johon kuuluivat kaikkein ankarimmat katumusharjoitukset, mutta kaikki nämä ulkonaiset teot eivät voineet karkoittaa hänen synnintuntoaan. Hän sanoi: "Minä kidutin itseni melkein kuoliaaksi päästäkseni rauhaan Jumalan kanssa, mutta olin pimeydessä enkä löytänyt sitä." Staupitz, piispan apulainen, auttoi häntä pääsemään selvään käsitykseen siitä, että pelastuksen tuli olla ennemminkin sisäinen kokemus kuin jokin rituaali. Näin rohkaistuna hän yhä edelleen etsi Jumalaa. Myöhemmin hänestä tuli pappi. Kuitenkaan hän ei vielä ollut pelastettu. Hänestä tuli innokas ja syvällinen Sanan ja jäljellä olevien suurten teologisten teosten opiskelija. Hän oli tavoiteltu opettajana ja saarnaajana syvällisen tietonsa ja suuren vilpittömyytensä tähden. Täyttääkseen luostarilupauksen, jonka hän oli tehnyt itselleen, hän meni Roomaan. Siellä hän näki niiden kirkon määräämien tekojen turhuuden, joiden tuli tuoda pelastus, ja tämä Jumalan Sana iskeytyi hänen sydämeensä: "Vanhurskas on elävä uskosta". Kotimatkallaan tämän Kirjoituksen evankelinen totuus tulvi hänen mieleensä, ja hän vapautui synnistä ja syntyi Jumalan valtakuntaan. Pian tämän jälkeen hänet ylennettiin jumaluusopin tohtoriksi ja hänelle annettiin tehtäväksi "omistaa koko elämänsä opiskelemaan ja selittämään ja puolustamaan uskollisesti pyhiä Kirjoituksia. Tämän hän tekikin, vieläpä sellaisella vaikutuksella, että hänen sydämensä ja hänen ympärilläänkin olevien sydämet syvästi kiinnittyivät Sanan totuuteen. Sana joutui pian avoimeen ristiriitaan kirkon uskontunnustuksien ja oppien väärinkäytön kanssa.

Kun nyt Leo kymmenennestä tuli paavi ja John Tetzel tuli myymään synnin päästöjä, Lutherilla ei ollut valinnan varaa, vaan hänen täytyi nousta tätä epäraamatullista opetusta vastaan. Aluksi hän jyrisi saarnatuolista sitä vastaan ja sitten kirjoitti kuuluisat 95 teesiänsä, jotka hän lokakuun 31, 1517 naulasi linnankirkon oveen.

Pian Saksa oli ilmitulessa, ja uudistus oli käynnissä. Muistettakoon nyt, että Martti Luther ei ollut ainoa, joka oli protestoinut Rooman katolista

kirkkoa vastaan. Hän oli vain yksi monista. Muut olivat kieltäneet paaveilta näiden itse myöntämänsä maallisen ja hengellisen vallan, ja jopa paavien keskuudessa oli esiintynyt pienempiä, väliaikaisia uudistuksia. Niin, oli monia, jotka olivat nousseet vastaan, mutta Lutherin tapauksessa Jumalan aika oli kypsä lopulliselle liikkeelle, joka olisi seurakunnan ennalleen asettaminen ja johtaisi Pyhän Hengen vuodatukseen paljon myöhemmin.

Martti Luther itse oli herkkä, Hengellä täytetty kristitty. Hän oli ehdottomasti Sanan mies, sillä hänellä ei ollut ainoastaan syvällistä mieltymystä tutkia sitä, vaan myöskin saattaa se muiden käsiin, jotta kaikki voisivat elää siitä. Hän käänsi Uuden Testamentin ja antoi sen ihmisille. Tämän raskaan työn hän teki itse, korjaten jotakin tekstin kohtaa jopa kaksikymmentä kertaa. Hän keräsi ympärilleen ryhmän heprealaisia oppineita, joiden joukossa oli juutalaisia, ja käänsi Vanhan Testamentin.

Tämä Lutherin valtava työ on vieläkin se, jolle myöhemmät Kirjoitusten käännökset Saksassa ovat perustuneet.

Hän oli voimallinen saarnaaja ja Sanan opettaja, ja erikoisesti ensimmäisinä julkisen esiintymisensä vuosina hän vaati, että Sana olisi ainoa perusta, jolla asiat voidaan arvostella. Siten hän oli sitä vastaan, että teoilla ansaittaisiin pelastus ja kasteella uudestisyntyminen. Hän opetti, että Kristuksen välitystyö tapahtui ihmisten teoista erillään, niinkuin alkuperäinen ja helluntain kaava oli. Hän oli mies, joka rukoili paljon, ja hän oli oppinut, että mitä enemmän työtä hänellä oli ja mitä enemmän ajanpuute ahdisti häntä, sitä enemmän hän antoi ajastaan Jumalalle rukouksessa varmistaakseen tyydyttävät tulokset. Hän tiesi, että taistelu oli Saatanaa vastaan, ja kerrotaan, että Saatana eräänä päivänä näkyvästi ilmestyi hänelle. Hän heitti sitä mustepullolla käskien sitä menemään tiehensä. Toisen kerran kaksi fanaatikkoa tuli hänen luokseen taivuttaakseen hänet liittymään heihin, karkoittaakseen kaikki papit ja Raamatut. Hän erotti heissä olevat henget ja lähetti heidät pois.

Sauersin Historian kolmannessa osassa, sivulla 406 on kirjoitettu tohtori Martti Lutherista, että hän oli "profeetta, evankelista, kielilläpuhuja, tulkitsija, kaikki yhdessä persoonassa, joka oli varustettu yhdeksällä Hengen lahjalla."

Se, mikä liikutti hänen sydäntään Pyhän Hengen kautta, ja mikä oli se pieni vihreä oras, joka merkitsi sitä, että totuus oli tulossa seurakuntaan takaisin sellaisena, kuin se tunnettiin helluntaina, oli oppi vanhurskaut-

tamisesta: pelastus armon kautta, erillään teoista. Huomaan, ettei tohtori Luther uskonut ja saarnannut ainoastaan vanhurskauttamisesta, mutta tämä oli hänen pääasiallinen aiheensa, kuten sen todella, täytyikin olla, sillä tämä on Sanan totuuden perusoppi. Hänet tullaan ikuisesti tuntemaan sellaisena välineenä Jumalan kädessä, joka elvytti tämän totuuden. Hän oli viides sanansaattaja ja hänen sanomansa oli: "VANHURSKAS ON ELÄVÄ USKOSTA". Varmasti me tunnustamme sen, että hän tiesi ja opetti, että me elämme uskosta uskoon. Hänen valtava ymmärtämisensä kaikkivaltiudesta, valinnasta, edeltämääräämisestä ja muista totuuksista osoittavat hänen olleen suuri Sanan mies, mutta kuitenkin minä sanon uudelleen, kuten historioitsijat, että Jumala käytti häntä tuomaan ihmisille esiin Jumalan käyttämän normin, joka ei perustu tekoihin. "Vanhurskas on elävä uskosta."

Kuten jo aikaisemmin olen maininnut, tätä jaksoa ovat historijoitsijat kutsuneet uudistuksen ajaksi. Se on aivan oikein. Täytyikin olla niin, että Martti Luther oli uudistaja, eikä profeetta. Tiedän, että historian kirjat kutsuvat häntä profeetaksi, mutta se ei merkitse sitä, että ne ovat oikeassa, sillä Martti Lutherista ei ole tietoja, jotka kelpuuttaisivat hänet Jumalan todelliseksi profeetaksi tuon sanan raamatullisessa mielessä. Hän oli hyvä opettaja, jonka elämässä tuli ilmi muutamia Hengen lahjoja, ja me ylistämme Jumalaa siitä. Hän ei siis kyennyt johtamaan seurakuntaa takaisin koko totuuteen, kuten teki esim. Paavali, joka oli sekä apostoli että profeetta.

Kun aika kului, huomaamme suuren muutoksen tavassa, jolla hän johti niitä asioita, joiden kanssa hän oli tekemisissä. Aluksi hän oli ollut lempeä, peloton, niin kärsivällinen, jatkuvasti odottaen Jumalaa selvittämään ongelmat. Mutta sitten suuret numerot alkoivat tulla hänelle tärkeimmiksi. Niiden tarkoitus ei ollut todellisesti hengellinen. Paremminkin niillä oli poliittiset tarkoitusperät. He halusivat rikkoa paavin kahleen. He eivät halunneet lähettää rahaa Roomaan. Fanaatikot nousivat esiin. Hänet vedettiin mukaan poliittisiin asioihin ja päätöksen tekoihin, jotka itse asiassa ovat seurakunnan asioiden ulkopuolella. Rukouksen, saarnaamisen ja käyttäytymisen olisi tullut opettaa normi, joka tuli ottaa huomioon. Nämä poliittiset ongelmat kasvoivat, kunnes hänet pakotettiin kestämättömään asemaan välittäjäksi herrojen ja talonpoikien välillä. Hänen päätöksensä olivat niin vääriä, että seurasi yleisiä levottomuuksia ja tuhansia tapettiin. Hän tarkoitti hyvää, mutta annettuaan

johtaa itsensä jälleen kirkkovaltioevankeliumiin, hänen täytyi kärsiä seurauksista.

Mutta kaikesta tästä huolimatta Jumala käytti Martti Lutheria. Älköön sanottako, että hänen aikomuksensa olivat väärät. Sanottakoon ainoastaan, että hänen arvionsa oli väärä. Todellakin, jos luterilaiset voisivat päästä takaisin hänen opetuksiinsa ja Jumalan palvelemiseensa, kuten tämä rakastettava veli palveli Häntä, silloin ihmiset varmastikin olisivat kunniaksi ja ylistykseksi suurelle Jumalalle ja Pelastajalle Jeesukselle Kristukselle.

TERVEHDYS

Ilm. 3:1: "'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä.'"

Jälleen kerran, kuten aikaisemmissakin neljässä jaksossa, Henki tuo ilmi armollista Herraamme asettamalla eteemme Hänen ihmeellisiä ominaisuuksiaan. Tällä kertaa, kun Hän seisoo seurakunnan keskellä, näemme Hänet sinä, jolla on seitsemän Jumalan Henkeä ja seitsemän tähteä. Me tiedämme, ketkä nuo seitsemän tähteä ovat, mutta meidän täytyy saada selville, mihin nuo seitsemän henkeä viittaavat.

Tämä sama lause esiintyy neljä kertaa Ilmestyskirjassa. Ilm. 1:4: "Ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä."" Ilm. 3:1: "Näin sanoo "hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä." Ilm. 4:5: "Ja valtaistuimesta lähti salamoita ja ääniä ja ukkosen jylinää; ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisoihtua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä." Ilm. 5:6: "Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoi Karitsa, "ikäänkuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat he seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan."

Ensinnäkin me tiedämme varmasti, että nämä jakeet eivät opeta meille uutta ja sellaista oppia, joka olisi vastoin Joh. 4:24: "Jumala on (yksi) Henki." Mutta tämä on kuten 1. Kor. 12:8-11 jakeet, jossa löydämme YHDEN Hengen ilmaisevan itseään YHDEKSÄLLÄ tavalla. Täten me tiedämme, että nämä Jumalan seitsemän Henkeä merkitsevät sitä, että yksi ja sama Henki esiintyy seitsemällä eri tavalla. Ilm. 4:5 nämä samat seitsemän Henkeä esiintyvät seitsemänä palavana soihtuna Herran edessä. Koska Johannes käytti aina Vanhan Testamentin symboleja Ilmestyskir-

jassa, me menemme Vanhaan Testamenttiin ja löydämme San. 20:27, että "ihmisen henki on Herran lamppu." Huomaamme näiden seitsemän hengen olevan yhteydessä ihmisen kanssa. Johannes Kastajaa kutsutaan Joh. 5:35 'palavaksi lampuksi'. Jälleen Ilm. 5:6 seitsemän Henkeä samaistetaan seitsemään silmään. Sak. 4:10: "Sillä kuka pitää halpana pienten alkujen päivän, kun nuo seitsemän Herran silmää, jotka tarkastavat koko maata, iloitsevat nähdessään luotilangan Serubbaabelin kädessä?'" On hyvin todennäköistä, että sana "he" viittaa ihmisiin. Näemme siis, että Herran silmät tässä yhteydessä merkitsevät ihmisiä - tietysti he tulevat olemaan voideltuja miehiä, täynnä Pyhää Henkeä, sillä Jumalan palvelustehtävät eivät ole ihmisten vaan Pyhän Hengen voimassa. Kun asetamme nämä Kirjoitusten kohdat yhteen, on ilmeistä, että nuo Jumalan seitsemän Henkeä viittaavat saman Pyhän Hengen jatkuvaan palvelustehtävään niiden seitsemän miehen elämässä, joiden kanssa Jumala samaistaa itsensä hyvin läheisesti. He ovat Hänen silmänsä ja he ovat Hänen lamppunsa. Keitä nämä seitsemän miestä ovat, voidaan helposti nähdä, koska seuraava lause kutsuu heitä seitsemäksi tähdeksi, joiden me jo tiedämme olevan seitsemän sanansaattajaa seitsemälle seurakuntajaksolle. Kuinka kaunista tuo onkaan. Näettehän, tähden tarkoitus on heijastaa valoa yöllä, sillä aurinko on laskenut. Samoin jokaisen seurakuntajakson sanansaattajan (jota tähti edustaa) tehtävänä oli heijastaa Pojan valoa. He kaikki tekivät tämän Pyhän Hengen avulla.

Paavali oli ensimmäinen sanansaattaja, ja hän sanoi Gal. 1:8, että jos enkeli, sanansaattaja, kirkkoherra, kuka tahansa hän olikaan - jos hän saarnaisi jotakin muuta evankeliumia kuin mitä Paavali oli saarnannut, hän olkoon kirottu. Paavali tiesi, että hänen lähtönsä jälkeen raatelevat sudet tulisivat seurakuntaan. Hän tiesi, että itse Saatana voisi ilmestyä valon enkelinä, kuinka paljoa ennemmin sitten hänen palvelijansa. Sentähden hän varoittaa, että tämän evankeliumin tulee aina olla sama. Nyt Paavali oli kastanut Jeesuksen nimeen ja kastanut uudelleen siellä, missä ihmisiä ei oltu näin upottamalla kastettu. Hän asetti seurakunnan järjestykseen ja opetti Hengen lahjojen oikeaa käyttöä ja vahvisti, että niiden tuli säilyä seurakunnassa, kunnes Jeesus tulisi. Samoin seuraavat sanansaattajat, kaikki jäljellä olevat kuusi, tulisivat saman Pyhän Hengen kautta palamaan samasta tulesta ja välittämään samaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin valoa, ja merkit tulisivat seuraamaan heitä. Täyttikö Irenaeus nämä ehdot? Kyllä. Täyttikö Martin? Kyllä. Täyttikö Golumba?

Kyllä. Täyttikö Martti Luther? Aivan varmasti. Täyttikö Wesley? Kyllä, hänellä oli suuri palvelustehtävä ja hän jopa rukoili hevosensa puolesta, että se tulisi terveeksi ja se tuli. Siinä me olemme. Seitsemän seurakuntajaksoa ja seitsemän sanansaattajaa, jotka ovat kaikki samanlaisia, ja Paavali julisti kirouksen jokaiselle, joka sanoo olevansa sanansaattaja, mutta jolla olisi erilainen evankeliumi ja joka eläisi erilaisessa valossa.

Täsmääkö tämä viimeinen lausuntoni muun Sanan kanssa? Kyllä. Sana sanoo, että jos kuka tahansa ihminen lisää tähän kirjaan tai ottaa siitä pois jotakin, Jumala tuomitsee hänet kadotukseen. Jumala sanoi: "Minä olen paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan." Ilm. 22:18.

Näemme siis, että nuo seitsemän Henkeä itse asiassa viittaavat yhteen Jumalan Henkeen, joka toteuttaa Jumalan tahdon ja Sanan eri sukupolvien aikana. Haluaisin valaista tätä Sanasta. Jumalan Henki oli voimallisesti Elian yllä. Sitten sama Henki tuli Elisan ylle kaksinkertaisena. Vuosisatoja myöhemmin sama Henki, jota me kutsumme Eliaan Hengeksi, kuvataksemme sen palvelustehtävää, tuli Johannes Kastajan ylle. Eräänä päivänä sama Henki, joka tunnistetaan samalla tavalla palvelustehtävän perusteella on tuleva miehen päälle pakanaseurakunnan ajan lopussa. Jälleen; Kirjoitukset sanovat, että Jumala voiteli Jeesus Nasaretilaisen Pyhällä Hengellä ja voimalla, ja Hän kulki ympäriinsä tehden hyvää, parantaen kaikki, jotka olivat Saatanan sitomia. Ennen poismenoaan Jeesus käski opetuslastensa odottaa helluntaihin asti, jolloin sama Henki, joka oli Hänen yllänsä, oli tuleva takaisin ja lankeava heidän päällensä ja täyttävä heidät. Sitten tämä 'uloskutsuttu' ruumis (seurakunta) tulisi olemaan Hänen sijaisenaan maailmassa, ottaen Hänen paikkansa. Ja koska tuo sama Henki, joka oli Hänessä, tulisi heihin, he tulisivat tekemään aivan samoja tekoja. Ja kuka tahansa, joka on todella Jeesuksen Kristuksen ruumis, todellinen seurakunta, tulee tuomaan julki samoja tekoja, mitä Jeesus teki ja joita helluntain seurakunta teki, koska sama Henki tulee olemaan heissä. Mikä muu tahansa seurakunta, jolla ei ole Henkeä ja Hengen ilmaisemista, joutuu vastaamaan siitä Jumalalle.

Tässä sanotaan myös, että nuo seitsemän tähteä tai nuo seitsemän sanansaattajaa seitsemälle seurakuntajaksolle ovat Hänen kädessään. Hän pitää heitä kädessään. Tiedätte ilman muuta, että jos he ovat Hänen kädessään, he ovat yhteydessä Hänen voimaansa. Tätä tuo käsi merkitsee. Se ilmaisee Jumalan voimaa! Ja Jumalan valtuuksia. Ei ainoakaan heistä tul-

lut omassa voimassaan ja valtuudessaan. Näin Paavali sanoi. Ei yksikään ihminen uskaltaisi tehdä sitä. Tarvitaan Jumalan valtuudet ja Pyhän Hengen voima. Evankeliumia saarnataan Jumalan valtuuttamana Hengen voimassa. Kaikki nämä miehet olivat varustettuja Pyhän Hengen voimalla. He kaikki seisoivat maailmaa vastaan. He saattoivat tehdä tämän. He olivat täynnä Jumalaa. Jumala oli LÄHETTÄNYT ja valtuuttanut heidät; EIVÄT he itse tai muut ihmiset.

Nyt heillä oli, mitä maailmalla ei voinut olla. Jeesus sanoi, että kun Hän menee pois, Hän lähettää Henkensä, jota maailma ei voi ottaa vastaan. Niin se on. Maailma, tai maailman järjestelmät eivät voi ottaa Häntä vastaan. Tämä on se, mitä organisaatio on - se on maailman järjestelmä. Näyttäkää minulle vaikkapa vain yksikin maailman järjestelmän mukainen seurakunta, joka on täynnä Pyhää Henkeä. Minä haluan nähdä sen. Jos voitte näyttää minulle sellaisen seurakunnan, silloin olette löytäneet virheen Sanasta. Ei ainoakaan näistä sanansaattajista ollut organisoitu. Heidät joko potkittiin ulos tai he itse lähtivät siitä, koska he vakuuttuivat organisaation synnistä. Kuinka Pyhä Henki saattaisi olla organisaatiossa, kun organisaatio ottaa Hengen paikan ja kirkkokunnat ottavat Sanan paikan? Muistakaa, "organisaatio" on "KUOLEMA". Se ei voi olla toisin. Jos maailma ottaa johdon, Henki lähtee.

No niin, Henki ei ole seitsemän henkeä vaan YKSI. Hän tulee aina olemaan sama ja toimimaan samalla tavalla. Ja seitsemän sanansaattajaa omaavat saman Hengen ja opettavat samaa Sanaa ja heillä on sama voima. Ja jos seurakunta on todellinen seurakunta, sillä tulee olemaan aina Henki ja Sana ja samat voimateot kuin helluntain seurakunnalla. Se tulee olemaan helluntain seurakunta kokemusperäisesti; ja siinä tulee esiintymään kielilläpuhumista, selitystä ja profetoimista ja parantamista. Jumala tulee olemaan sen keskellä ja Jumala tulee ilmoittamaan itseään sen keskellä, niinkuin Hän on aina tehnyt. Halleluja! Ja seurakunta tulee olemaan organisoimaton. Älkää unohtako tätä.

Nyt voimme nähdä, että Jeesus Kristus ilmoittaa itseään läpi aikakausien Henkensä kautta, joka on sanansaattajissa. He ovat kuten Mooses oli Israelin lapsille. Ja hänellä oli ilmestys omaa aikaansa varten, samoin jokaisella sanansaattajalla oli Jumalan ilmestys ja palvelustehtävä tuota päivää varten. Kun me siis näemme, että nämä sanansaattajat ovat Hänen kädessänsä, näemme, että Herra samaistaa itsensä näiden miesten kanssa ja suo heille voimaansa. Ei ole tarpeeksi, että Hän samaistaa itsen-

sä koko seurakunnan kanssa, jonka me näimme, kun Hän seisoi noiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä. Ei edes ole tarpeeksi, että me näemme viisinkertaisen palvelustehtävän Efesolaiskirjeen 4. luvussa (apostolit, profeetat, opettajat, evankelistat, paimenet). Sillä jokaisessa jaksossa seurakunta menee harhaan, ja näin ei tapahdu ainoastaan maallikkojen keskuudessa, vaan papiston ryhmässä - paimenet ovat yhtä vääräss kuin lampaatkin. Silloin Jumala tuo itsensä esiin Johtavana Paimenena näiden seitsemän miehen palvelutehtävissä johtaakseen kansansa takaisin totuuteen ja tuon totuuden runsaaseen voimaan. Jumala on omassa kansassaan - koko kansassaan, sillä jos jollakulla ei ole Kristuksen Henkeä, hänellä ei ole mitään osuutta Kristukseen. Ja Hän on Sana. Tämä tulee olemaan Sana, joka on tunnettu kansassa. Mutta Hän on asettanut erityisen johtajuuden näille miehille oman valintansa ja oman tahtonsa päättämän mukaisesti. He tulevat esiintymään kerran jokaisessa seurakuntajaksossa. Sama Henki tulee olemaan heissä jokaisessa. Miten etäinen tämä onkaan Rooman harhaoppisuudelle. Heillä on mies oman valintansa mukaan - yksi toisensa jälkeen - kenelläkään heistä ei ole Jumalan voimaa - yksikään heistä ei pitäydy Jumalan Sanaan - jokainen heistä eroaa edeltäjästään ja lisää mitä haluaa, aivan kuin hän olisi Jumala. Jumala ei ole mukana siinä. Mutta Hän on sanansaattajassaan, ja se, jolla on Jumalan täyteys, seuraa sanansaattajaa, kuten sanansaattaja seuraa Herraa Hänen Sanansa mukaisesti.

"Hän, jolla on ne seitsemän Jumalan henkeä ja ne seitsemän tähteä." Ilm. 3:1. Kuten tämä sama Herra samaisti itsensä ihmisen kanssa tulemalla lihaksi, Hän jälleen samaistaa itsensä sen ihmisen kanssa, jossa on Hänen Henkensä. "Nämä ovat minun", sanoo Herra. Seitsemän Hengellä täytettyä sanansaattajaa ovat Jumalan. Ihmiset saattavat kieltäytyä tunnustamasta heitä. Heitä saatetaan epäillä. Todellakin, inhimillisesti ajatellen he eivät ehkä täytä vaatimuksiakaan - yhtä kaikki, he ovat oman aikansa sanansaattajia. Jumala käytti Aabrahamia (tämä valehteli), Hän käytti Moosesta (tämä kapinoi), Joonaa (hän oli tottelematon), Simsonia (hän teki syntiä), Daavidia (hän teki murhan). Hän käytti myös Joosuaa ja Joosefia. Ja niitä, joiden elämä oli virheellistä, on paljon enemmän kuin niitä, joiden menneisyys näyttää olevan täydellinen. KAIKKI OLIVAT JA OVAT HÄNEN. Kukaan ei uskalla kieltää sitä. Hän käytti heitä Pyhässä Hengessä ja Pyhän Hengen kautta, jolla Hän oli täyttänyt heidät. Omalle Herrallensa he seisoivat tai kaatuivat. Ja kaikissa heissä täytettiin kaikki-

valtiaan Jumalan tahto. Yrittäköön ulkopuolinen historia kieltää tämän, se pysyy silti voimassa. Iankaikkinen Jumala vielä käyskentelee kultaisten lampunjalkojen keskellä ja lähettää sanansaattajiansa Henkensä kautta Sanan kanssa jokaisen seurakuntajakson ihmisille.

TUOMIO

Ilm. 3:1: "Minä tiedän sinun tekosi; sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut." Ilm. 3:2: "Sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä." Tässä me näemme hyvin omituisen seikan. Jokaisessa seurakuntajaksossa tähän asti Henki on ensinnäkin kiittänyt todellisia uskovia, ja sitten tuominnut väärän viinipuun. Mutta tässä jaksossa esiintyy selvästi niin kevytmielistä Herran ja Hänen Sanansa hylkäämistä, että koko sanoma tälle viidennelle jaksolle kuulostaa tuomiolta.

"Minä tiedän sinun tekosi." Mitkä olivat nämä teot, jotka nousivat Herran eteen ja aiheuttivat Hänen tyytymättömyytensä? No niin, te tiedätte, että jokainen jakso sulautui seuraavaan, niinpä neljännen jakson teot jatkuivat viidenteen. Nämä teot, kuten hyvin tiedätte, ovat seuraavat:

1. Pyhän Hengen johto korvattiin inhimillisellä järjestelmällä.

2. Puhdas Jumalan Sana ja sen vapaa hyväksikäyttö kaikille ihmisille oli korvattu uskontunnustuksilla, opinkappaleilla, kirkon määräyksillä jne.

3. Jumalan palvonta Hengessä ja Hengen lahjat ja kaikki, mitä kuuluu todelliseen pyhien yhteyteen, oli pantu syrjään liturgian ja kirjaimellisen epäjumalanpalveluksen, pakanallisten juhlien, yms. tieltä.

4. Marian palvonta saavutti suurempaa sijaa kristittyjen jumalanpalveluksessa, kunnes Maria itse asiassa anasti Jumalan paikan, ja Poika tuotiin alas korkeasta asemastaan, jossa Hän oli kaikkien yläpuolella, asemaan, jossa Hän oli paaviksi kutsutun miehen alaisena, miehen, joka kutsui itseään Kristuksen sijaiseksi.

Ne, jotka taistelivat tätä kauheaa antikristillistä kirkkoa vastaan, tuhottiin. Ne, jotka olivat sen puolella, huomasivat olevansa kirkon pelinappuloita, olivatpa he sitten kuninkaita tai talonpoikia. Heidän elämänsä ei ollut heidän omansa, eikä heidän elämänsä myöskään ollut Kristuksen, vaan ne kuuluivat ruumiineen, sieluineen ja henkineen Rooman kirkolle. He puhuivat Kristuksen verestä, mutta silti he ostivat pelastuksensa rahalla, ja ostivat syntiensä anteeksiantamuksen jopa kullalla tai

katumusharjoituksilla. Varakkaimmat heistä totesivat tilanteen miellyttäväksi, kun paavi Leo X salli heidän ostaa niiden syntien anteeksiannon, joita ei oltu vielä tehtykään, niin että he kevyellä omallatunnolla saattoivat suunnitella kauheita rikoksiansa, ja sitten edetä toteuttaakseen ne, tietäen, että paavi oli jo sovittanut heidän syntinsä. Jumalan Sana pidätettiin heiltä, kukapa siis olisi tiennyt totuuden! Koska totuus tulee ainoastaan Sanasta, ihmiset teljettiin Rooman kirkon tunkkaiseen vankihuoneeseen, odottaen kuolemaa ja kuoleman jälkeen tuomiota. Mutta suuri portto, juopuneena marttyyrien verestä ja ilman ajatustakaan tuomiosta, hoiperteli villisti eteenpäin tappaaksensa ihmiset sekä hengellisellä että fyysisellä kuolemalla.

Neljännen jakson loppupuolella, mikä voisi olla myös viidennen jakson alku, turkkilaisten suorittama Konstantinopolin valloitus lähetti idän oppineet kreikkalaisten käsikirjoitustensa kanssa länteen. Sanan puhtaus ja todellisten uskovien opetukset levisivät tällä tavoin. Eivätkä nämä hyvät opettajat ainoastaan olleet hyvin tärkeitä, vaan näihin aikoihin tehtiin myös keksintö, josta tuli meidän nykyaikaisten painokoneittemme edeltäjä, helpottaen kirjojen painamista. Näin huomaamme, että suureen Raamatun nälkään ja tarpeeseen voitiin vastata. Jumala nostatti monia voimallisia miehiä, joista Luther oli ainoastaan yksi. Calvin ja Zwingli olivat kaksi muuta loistavaa valoa, ja heidän lisäkseen oli monia, monia muita, jotka eivät ole niin hyvin tunnettuja. Vaikka kaikki tämä ei mennytkään hukkaan, Jumalan voimallinen työ tosiasiallisesti estyi juuri näiden miesten tähden. Esim., he EIVÄT vastustaneet kirkon ja valtion avioliittoa, joka solmittiin Nikean kirkolliskokouksessa, vaan itse asiassa edistivät tätä liittoa. Valtion suorittama evankeliumin puolustaminen toivotettiin tervetulleeksi, vaikka Jumalan Sana ei millään tavoin ollut sen takana. Ja vaikka me näemme "ihmisen vihan ylistävän Jumalaa", sellaisissa tapauksissa kuin Henry XIII, joka otti esille uudistuksen ja paavillisen vallan hylkäämisen, oli se vielä kaukana helluntain totuudesta ja kaikkivaltiaan Jumalan suojeluksesta.

Huolimatta Lutherin jatkuvasta opetuksesta ulkopuolisten paikallisseurakunnan asioihin puuttumista vastaan, hän ei kyennyt puhdistamaan ihmisten mieliä käsitteestä, jossa piispa ja arkkipiispa hallitsivat seurakuntaa. Täten siis seurakunta otti yhden askeleen oikeaan suuntaan, mutta pysyi silti kahlehdittuna, niin että lyhyen ajan kuluttua se oli jälleen vankina samassa tunkkaisessa vankilassa, mistä se oli yrittänyt pae-

ta.

Kuitenkaan iljettävien tekojen malja ei ollut vielä täynnä. Ei vain Luther huonon arviointikykynsä kautta yllyttänyt taisteluun ja siten aiheuttanut lukemattomien ihmisten kuolemaa, vaan Zwinglin ryhmä tuomitsi vankilaan jumalallisen tohtori Hubmeyerin, ja vaikka se ei tuominnutkaan häntä polttoroviolle, se oli itse asiassa suuressa määrin vastuussa hänen lopulta polttoroviolla tapahtuneesta kuolemastaan. Ja Calvin ei tehnyt yhtään vähempää, sillä hän vaati Servetuksen pidättämistä, joka oli nähnyt ja opetti jumaluuden ykseyttä. Kirkko sitten kidutti tätä veljeä, ja Calvinin kauhuksi hänet poltettiin roviolla.

Jos koskaan oli kirkkokunnallista innostusta, niin tänä kohtalokkaana aikana sitä oli. Comeniuksen sanat kuvaavat paljon tätä aikakautta. Hän kirjoitti teoksen "YKSI TARPEELLINEN ASIA". Hän vertaa maailmaa labyrinttiin ja osoittaa, että tie ulos löydetään jättämällä kaikki, mikä on tarpeetonta, ja valitsemalla yksi asia, joka on tarpeellinen - Kristus. Opettajien suuri määrä, hän sanoo, on syy useiden uskonlahkojen paljouteen, joille ei kohta edes löydy nimiä. Jokainen kirkko luulee olevansa se ainoa totinen tai ainakin puhtain, todellisin osa siitä, samalla kun he keskenään tuomitsevat toinen toisiaan mitä katkerimmalla vihalla. Mitään sovintoa ei voida toivoa heidän välillensä; heidän välillään on sovittamaton vihamielisyys. Raamatusta he väärentävät itselleen erilaiset oppinsa; nämä ovat heidän linnoituksensa ja vallituksensa, joiden taakse he kaivautuvat ja torjuvat kaikki hyökkäykset. En halua sanoa, että nämä uskontunnustukset ovat pahoja sinänsä, vaikka useissa tapauksissa onkin syytä niin olettaa. Niin tehdessään he kuitenkin ruokkivat vihamielisyyden tulta; ainoastaan panemalla ne kokonaan pois saattaisi olla mahdollista asettua työskentelemään seurakunnan haavojen parantamiseksi. "Tämä uskonlahkojen labyrintti ja erilaiset ryhmät joihin ihmiset kuuluvat, johtuu mieltymyksestä väittelyyn. Mitä sillä saavutetaan? Onko mitään kiistaa koskaan saatu ratkaistuksi siten? Ei koskaan. Ne ovat vain lisääntyneet. Saatana on suurin saivartelija; häntä ei ole koskaan voitettu sanakiistassa. Jumalanpalveluksessa ihmisten sanoja kuullaan tavallisesti enemmän kuin Jumalan Sanaa. Jokainen tarinoi niinkuin häntä huvittaa, tai tappaa aikaa opituilla tutkielmilla ja osoittaa vääräksi toisten näkökohtia. Uudesta syntymästä ja siitä, kuinka ihmisen tulee muuttua Kristuksen kaltaiseksi tullakseen osalliseksi jumalallisesta luonnosta (2. Piet.1:4), sanotaan tuskin mitään. Avaimien voimasta kirkko on ka-

dottanut melkein kokonaan voiman sitoa, ainoastaan voima päästää irti on säilynyt. Sakramentit, jotka on annettu ykseyden, rakkauden ja meidän elämämme Kristuksessa esikuviksi, on muutettu mitä katkerimmaksi epäsovuksi, keskinäisen vihan aiheeksi, lahkolaisuuden keskukseksi. Lyhyesti, kristillisyydestä on tullut labyrintti. Usko on silvottu tuhansiksi pieniksi palasiksi, ja ellet hyväksy yhtä niistä, sinusta tehdään harhaoppinen. Mikä voi auttaa? Yksi ainoa tarpeellinen asia, palaaminen Kristuksen luo, katsominen Kristukseen ainoana Johtajana ja kulkeminen Hänen jalanjäljissään, asettaen sivuun kaikki muut tiet, kunnes me kaikki saavutamme päämäärän, ja olemme tulleet uskon yhteyteen (Ef. 4:13). Koska taivaallinen Mestari rakensi kaiken Kirjoitusten perustalle, tulisi meidän jättää kaikki erikoiset uskontunnustuksemme ja tyytyä paljastettuun Jumalan Sanaan, joka kuuluu meille kaikille. Raamattu kädessämme meidän pitäisi huutaa: Minä uskon, mitä Jumala on ilmoittanut tässä Kirjassa; minä haluan tottelevaisesti pitää Hänen käskynsä; minä toivon sitä, mitä Hän on luvannut. Kristityt, kuunnelkaa! On ainoastaan yksi elämä, mutta kuolema tulee luoksemme tuhannessa eri muodossa. On ainoastaan yksi Kristus, mutta tuhat antikristusta. Tiedät siis, oi kristikunta, mikä on tuo ainoa tarpeellinen asia. Joko käännyt takaisin Kristuksen luo tai menet tuhoon antikristuksen lailla. Jos olet viisas ja haluat elää,seuraa Elämän Johtajaa."

"Mutta te kristityt, iloitkaa siitä, että teidät temmataan ylös... kuule taivaallisen Johtajan sanat: 'Tulkaa minun tyköni'... Vastatkaa yhteen ääneen: 'Mestari, me tulemme'."

Sanoin juuri, että tämä aikakausi kasvatti suunnattomasti kirkkokunnallista henkeä. Jos korinttolainen asenne "minä olen Paavalin, minä Keefaan puolta" koskaan tuli esille, se tapahtui nyt. Oli luterilaisia, hussilaisia, Zwinglin puolta olevia jne. Sellainen ruumiin pirstoutuminen oli valitettavaa. Heillä oli nimi, että he elivät, mutta he olivat kuolleita. Varmasti he olivat kuolleita. He kuolivat sillä hetkellä, kun he organisoituivat. Suuret ryhmät organisoituivat ja sitoivat itsensä avioliittoon valtion kanssa. Siinä se oli. Heidän aikansa oli ohitse. Tässä olivat nuo luterilaiset, jotka olivat arvostelleet Rooman kirkkoa. He tiesivät poliittisten ja hengellisten liittojen vääryyden - silti Luther (kuten Pietari kääntyi juutalaisten puolelle) meni ja teki valtion uskonsuojelijaksi Jumalan sijasta. Tämä on ensimmäinen arvostettu kirkkokunta, joka tuli ulos portosta, mutta kun Luther kuoli, ei kestänyt kauan, kunnes heillä oli sa-

ma hierarkia, jota vastaan he olivat taistelleet. Tämä Jumalan synnyttämä liike, siihen aikaan kun toinen sukupolvi tuli esiin, oli palannut suoraan äitinsä siiven alle. Se oli palannut takaisin eikä edes tiennyt sitä. He olivat ottaneet oman nimensä Hänen nimensä yläpuolelle. He myöskin elivät omaa nimeään. Ja kaikki kirkkokunnat tekevät juuri tuota samaa tänä päivänäkin. He elävät omaa nimeään, eivätkä Herran Jeesuksen Kristuksen nimeä. Tämä voidaan helposti nähdä, sillä jokainen kirkko tunnetaan sen jumalanpalvelustavasta, mutta ei ainoatakaan tunneta Jumalan voimasta. Tässä on teidän testinne. Ja haluan teidän huomaavan juuri tässä, että tällä aikakaudella heillä ei ollut keskuudessaan merkkejä eikä ihmeitä. He luopuivat Jumalan voimasta valtion voiman tähden. He takertuivat omaan nimeensä; he tekivät oman nimensä suuriksi. Se oli tuo sama vanha henki, joka halusi saada jokaisen helmaansa. Tänään baptistit haluavat metodistien tulevan baptistien luokse. Metodistit käännyttävät presbyteerejä. Ja helluntailaiset haluavat niiden kaikkien tulevan luokseen. Jokainen väittää tarjoavansa eniten ja omaavansa suurimman toivon - tavallaan oven taivaaseen, tai ainakin tien leveämpään sisäänkäyntiin. Kuinka kohtalokasta tämä kaikki onkaan.

Tämä kirkkokunnallinen henki on saanut kaikki kirkkokunnat kirjoittamaan käsikirjansa ja opettamaan opinkappaleitaan, perustamaan toimistojaan ja kirkkohallituksiaan ja sitten väittämään, että se, ja se yksin todella puhuu Jumalan puolesta ja että se on parhaiten tehtävään sopiva. Eikö tämä olekin täsmälleen sitä, mitä paavi ja Rooman kirkko tekevät! He ovat palanneet takaisin äitinsä, porton luokse, eivätkä tiedä sitä.

Päättäessämme ajatuksiamme tästä jakeesta: "Sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut" en voi liian voimakkaasti kiinnittää huomiotanne siihen, että tätä jaksoa, vaikka se toikin esiin uudistuksen, Jumala nuhteli mitä ankarimmin sen sijaan, että sitä olisi kiitetty, koska SE KYLVI SEN KIRKKOKUNNALLISEN SIEMENEN, JOKA ORGANISOITUI TAKAISIN PORTON LUOKSE, sen jälkeen kun Jumala oli avannut oven pakenemista varten. Kun muuttoliike katolisesta kirkosta tapahtui, se ei ollut todella kokonaan hengellinen, vaan enemmänkin poliittinen. Useimmat ihmiset liittyivät protestantismiin, koska, kuten olen sanonut, he vihasivat roomalaisen järjestelmän poliittista ja taloudellista orjuutta. Siten, sen sijaan, että se olisi ollut suuri hengellinen liike kaikkine Pyhän Hengen vaikutuksen tunnusmerkkeineen, niinkuin Jumala käytti puhtaasti hengellisiä keinoja täyttääkseen työnsä helluntai-

na, se todellakin oli TEKO, JOSSA IHMISEN VIHA YLISTI JUMALAA, ja tulokset ovat verrattavissa Israelin historiaan, kun se jätti Egyptin ja harhaili erämaassa, pääsemättä Kanaanin maahan. Paljon oli kuitenkin saatu aikaan sillä, että Rooman ies oli osaksi murrettu; ihmiset saattoivat nyt vastaanottaa Jumalan Sanan ja antautua Hengen vaikutukseen ilman sellaista suurta pelkoa kuin aikaisemmin. Tämä avasi oven suurelle lähetystyön aikakaudelle, joka nyt seurasi.

Tyatiran Iisebelillä ei ollut aikomustakaan päästää otettaan ihmisistä ja niinpä me näemme hänen tyttärensä Ataljan nostavan päätänsä Sardeen aikakaudella toivoen, että hän kykenisi tukahduttamaan todellisen siemenen organisaation järjestelmillään.

VAROITUS

Ilm. 3:2: "Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka "ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä."

Toivoisin, että Sardeen ajasta voitaisiin sanoa, että se oli ennalleen asettaminen uudistuksen sijasta. Minä en voi sanoa sitä. Sana ei kutsu sitä ennalleen asettamiseksi, vaan varmastikin uudistukseksi. Jos se olisi ollut ennalleen asettaminen, tuo aika olisi ollut toinen helluntain aika. Mutta se ei ollut. Paras, mitä siitä voitiin sanoa, oli tämä: "Vahvista jäljellejääneitä, niitä jotka ovat olleet kuolemaisillaan." Jotakin puuttui. Tällä jaksolla oli vanhurskauttaminen mutta siltä puuttui pyhitys ja Pyhän Hengen kaste. Se oli Jumalan alkuperäinen suunnitelma. Tämä heillä oli helluntaina. He olivat vanhurskautetut, pyhitetyt ja täytetyt Pyhällä Hengellä. Niin, kuunnelkaapa, vanhurskauttamisen ja pyhityksen syy on lopullisesti se, että voisit tulla kastetuksi Pyhällä Hengellä. Tämän tähden on olemassa seurakunta. Se on Jumalan temppeli, joka on täytetty Jumalalla, niin, Pyhällä Hengellä. Sama Henki, joka oli Jeesuksessa, kun Hän oli täällä maan päällä, saaden Hänet tekemään ne voimalliset teot, jotka Hän teki, tuo sama Henki palasi seurakunnan päälle helluntaina, niin että he tekivät samoja tekoja joita Hän teki. Tällä seurakuntajaksolla ei ollut noita tekoja. Heillä oli kirjoitettu Sana (mutta ei paljastettua Sanaa). Tämä oli uudistuksen aika. Mutta älä pelkää pieni lauma, Jumala sanoi: "Minä olen asettava ennalleen", ja tämä uudistus oli oleva sen alku. Hän oli (lupauksensa mukaan) ottava seurakuntansa takaisin Saatanan syvyyksistä pimeänä aikana Jumalan syvyyksiin, jossa he olivat

helluntaina ja muutamina ensimmäisinä vuosina seurakunnan alkuaikoina.

Tarkatkaapa nyt huolellisesti ja huomatkaa tämä erässä lukemassani toisessa jakeessa sanotaan: "Minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä." Tiedättekö, mikä sanonnan 'ei täydellinen' merkitys todella on? Se on 'täyttymätön'. Tämä oli täyttymätön jakso. Se oli ainoastaan takaisin palaamisen alku. Tämän vuoksi sanoin, että Raamattu kutsui sitä uudistukseksi - ei ennalleen asettamiseksi. Se alkoi vanhurskauttamisopilla, mikä merkitsi, että pelastus oli kokonaan Jumalasta. Oi, kuinka Luther saarnasikaan Jumalan kaikkivaltiutta ja valintaa. Hän tiesi, että se oli kaikki armosta. Hän eroitti seurakunnan papillisen järjestelmän alaisuudesta. Hän repi alas epäjumalankuvat. Hän heitti ulos ripitykset papeille. Hän tuomitsi paavin. Se oli ihmeellistä, tuo alku, mutta Jumala oli sanonut tuhat viisisataa vuotta aikaisemmin: "Luther, sinä tulet aloittamaan asiat, mutta sinun aikakautesi tulee näkemään sen kaiken täyttymättömänä, minä jätän sen myöhemmäksi."Halleluja, meidän Jumalamme hallitsee! Hän tietää lopun alusta alkaen. Niin, Luther oli Hänen sanansaattajansa. Se ei näyttänyt siltä, kun me tutkimme virheitä. Mutta oli mies nimeltä Joona, ja hänen elämässään oli myös virheitä. Hän oli profeetta, vaikka sinä ja minä emme ehkä tahtoisikaan sanoa niin sillä perusteella, miten hän toimi. Mutta Jumala tuntee omansa, ja Hänellä on omat tiensä, aivan niinkuin Joonankin suhteen. Hänellä oli oma tiensä Lutherin suhteen tässä jaksossa, ja Hänellä tulee olemaan omat tiensä kaiken päätökseen asti.

Tämä oli siis täyttymätön jakso. Se oli uudistuksen aika. Mutta Jumala halusi sen olevan näin. Haluaisin kuvata sen teille samalla tavalla, kuin tein sen eräälle loistavalle luterilaiselle veljelle, joka on erään oikein hyvän seminaarin johtaja lännessä. Minut oli kutsuttu hänen kotiinsa päivälliselle ja puhumaan hänelle Pyhästä Hengestä. Monet asiat askarruttivat häntä, ja hän sanoi minulle: "Mitä meillä luterilaisilla on?"

Sanoin: "Niin, teillä on Kristus."

Hän sanoi: "Me haluamme Pyhän Hengen. Luuletko, että me olemme saaneet sen?"

Minä sanoin: "Osittaisesti, tehän uskotte siihen."

Hän sanoi: "Mitä tarkoitat, osittaisesti? Me olemme nälkäisiä Jumalan puoleen. Luimme kirjan helluntaista ja Hengen lahjoista ja niinpä muu-

tamat meistä lensivät Kaliforniaan nähdäkseen kirjoittajan. Päästyämme sinne hän kertoi meille, että vaikka hän oli kirjoittanut kirjan, hänellä ei ollut lahjoja. Nyt kun me näimme lahjojen toimivan sinun palvelustehtävässäsi, me halusimme puhua sinun kanssasi, sillä sinun täytyy tietää jotakin niistä."

Tämän veljen seminaari on maaseudulla ja sitä ympäröi monen eekkerin maa-alue, jolla oppilaat voivat työskennellä ja siten maksaa oleskelunsa seminaarissa. Hänellä on myöskin tehtaita, jotka työskentelevät farmin rinnalla antaakseen lisätyöpaikkoja. Niinpä käyttäen hänen peltojaan apunani kuvatakseni asiaa sanoin: "Kerran oli mies, joka meni omalle maalleen viljelemään maatansa. Hän poisti kannot, puhdisti pellot kivistä, kynti ja äesti maan ja sitten kylvi siemenet. Joka aamu hän katseli peltoansa, mutta yhtenä aamuna sen sijaan, että siellä olisi ollut pelkkä maa näkyvissä, hän näki lukemattomia pieniä vihreitä lehtiä tulevan ylös maasta. Hän sanoi: "Ylistys Jumalalle minun viljapellostani." Sitten minä kysyin häneltä: "Oliko tuolla miehellä viljaa?"

Hän vastasi: "No niin, tavallaan hänellä oli."

Minä sanoin: "Osittaisesti kyllä; ja samalla tavalla teillä luterilaisilla on uudistus, ja te olette työntäneet esiin lehden, oraan. Ymmärrättekö? Viljа alkoi kasvaa. (Sen jälkeen kun se oli lahonnut maassa pimeänä aikana.) Useiden korren liitoskohtien jälkeen oli hieno korsi, ja eräänä päivänä silkkinen tähkäpää ilmaantui. Tämä tähkäpää katseli alaspäin lehtiä ja sanoi: "Teillä muodollisilla luterilaisilla ei ole mitään. Katselkaa meihin, me olemme kasvattajia, suuria lähetyssaarnaajia. Meidän päivämme on lähetyksen aikakausi." Tämä tähkäpään aika oli Wesleyn aika (Filadelfian seurakuntajakso). He olivat suuria lähetyssaarnaajia ja jopa ylittivät meidät tänä aikakautena. Mitä tuo aikakausi teki? Se hajaantui kuin siitepöly tuulenpuuskassa.

"Mikä onkaan nyt seuraava askel? Loogisesti ajatellen luulisimme, että se on jyvänmuotoutumisen ja sadonkorjuun aika - viljan täysi kierto. Mutta ei niin. On vielä toinenkin vaihe. Tämä on se vaihe, jolloin kuori tai akana muodostuu suojaamaan jyvää. Ja tämä on täsmälleen se, mitä tapahtui tässä hengellisessä kiertokulussa. Kahdennenkymmenennen vuosisadan vaihteessa, Laodikean seurakuntajakson alussa, esiintyi laajalle levinnyttä uskoa, että Pyhän Hengen vuodatusta tapahtui täsmälleen samalla tavalla kuin helluntaina. Ihmiset puhuivat kielillä ja väittivät tulleensa kastetuiksi Pyhällä Hengellä. Todisteena pidettiin kielillä puhu-

mista. Mutta minä olen kävellyt viljapelloilla monta kertaa, ja siellä kävellessäni olen myöhään kesällä poiminut muutamia vehnän tähkiä ja hangannut niitä käsieni välissä saadakseni muutamia jyviä, mutta yllätykseksi NOISSA KUORISSA EI OLLUT YHTÄÄN AINOATA VEHNÄNJYVÄÄ, VAIKKA TODELLAKIN NÄYTTI SILTÄ, ETTÄ SIELLÄ OLISI VEHNÄÄ. Tämä on "'täydellinen kuva niinkutsutusta helluntailiikkeestä. Se, että tämä on tosiasia, voidaan osoittaa sillä, että nämä ihmiset ORGANISOITUIVAT OPIN PERUSTALLE, ja sitoivat itsensä jälleen aivan samoin kuin organisaatio heidän edellään, osoittaen näin, että sen sijaan, että he olisivat todellinen jyvä, he olivat akana tai suojeleva kuori vehnänjyvälle, joka oli tuleva. Tämä akanakausi oli se vaarallinen aika, josta Jeesus puhui Matt. 24:24: "...eksyttäen, jos mahdollista, valitutkin." Niin, ihmiset ajattelivat, että tämä kuori, niinkutsuttu helluntain aikakausi, oli todellinen siemen. Mutta se osoitti olevansa vain kantaja kantaakseen elämän seuraavaan aikakauteen, jossa todellinen ennalleen asettaminen tulee, ja jossa vehnänjyvä morsian tuodaan ilmi voimassa, josta puhutaan Hes. 47:2-5: "Sitten hän toi minut ylös pohjoisportin kautta ja kierrätti minut ulkopuolitse ulkoportille, joka antoi itää kohden; ja katsoi vesi virtasi oikeapuoliselta sivuseinämältä päin. Mennessänsä itää kohti mies, mittanuora kädessään, mittasi tuhat kyynärää ja antoi minun käydä veden poikki: vettä oli nilkkoihin asti. Sitten hän mittasi tuhat ja antoi minun käydä veden poikki: vettä oli lanteisiin asti. Sitten hän mittasi tuhat: tuli virta, jonka poikki minä en voinut käydä, sillä vesi nousi uimavedeksi, virraksi, josta ei voinut käydä poikki."

"Ja tapa, jolla tämä kaikki tapahtui, oli Jumalan täydellisen tahdon ja ohjauksen mukainen. Luterilaisilla oli Pyhä Henki osittaisesti vanhurskauttamisessa; metodisteilla se oli osittaisesti pyhityksessä, ja tänään Se on tuotu takaisin, ennalleen asettaminen - Pyhä Henki on täällä."

"Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan." Nyt ajatukset, jotka on ilmaistu kahdessa sanassa 'heräjä valvomaan' ja 'vahvista', ovat nämä. Herätä valvomaan tarkoittaa ei ainoastaan valveilla olemista, vaan myös valppaana olemista. Oleminen muulla tavoin merkitsee vaaraa ja tappiota. Vahvistaa merkitsee enemmän kuin vain antaa voimaa, se merkitsee pysyvää asettamista ja perustamista. Nämä kaksi käskyä viittaavat siihen, mitä on jäljellä TOTUUDESTA, joka itsessään on valmis tai "lähes" kuolemaisillaan. Tämä Hengen ilmaisu tuo eteeni kuvan. Ryhmä orjia, jotka ovat fyysisesti ja mo-

raalisesti täysin sidottuja, ovat nousseet kapinaan ja paenneet orjuuttajiaan (todellakin tämä on sitä, mitä Sardee tarkoittaa: paenneet). He ovat takaa-ajettuja ja heidän suuret ja loistavat saavutuksensa ovat aivan menetettyjä. Heitä ei ole uudelleen otettu kiinni, mutta suunnilleen kaikki, mitä voidaan sanoa, on, että he ovat paenneet - eivät puhtaasti paenneet kuten jotkut olivat Sanan mukaisesti. He olivat kadottaneet paljon vapauksistaan. Nyt Herra sanoo: "Te olette jälleen vankeudessa, vaikka se on vielä täyttymättä; katsokaa, ettette mene takaisin. Säilyäksenne joutumasta takaisin tulkaa valppaiksi ja pysykää aina valppaina niihin asioihin nähden, jotka koskevat teidän orjuuttanne, tai tulette jälleen menettämään kaiken. Vahvistakaa itseänne nyt siinä, mitä teillä on jäljellä, sellaisella tavalla, että pysyvästi vahvistatte sen, mitä teillä on, ja siten varmistatte sen, ettei tule uusia menetyksiä. Tämä on oleva teidän tilaisuutenne täyttää se, mitä ette ole täyttäneet." Mutta tekivätkö he näin? Eivät. He eivät ottaneet huomioon Hengen ääntä, ja toinen seurakuntajakso meni takaisin orjuuteen, ja niin Jumala nosti esiin toisia, jotka toteuttaisivat Hänen tahtonsa. Jumala sivuutti luterilaisen kirkkokunnan, kuten Hän on sivuuttanut kaikki muutkin, ja he eivät koskaan tule tulemaan takaisin. Jumalan täytyy mennä eteenpäin, ja tuoda uudessa seurakuntajaksossa edelleen totuutta, ja vähän enemmän ennalleenasettamista.

TUOMIO

Ilm. 3:3: "Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen."

Haluan lukea toisen käännöksen (Wuest) tästä jakeesta: "Muista sentähden, millä tavalla sinä olet vastaanottanut (totuuden pysyvästi talletettavaksi) ja millä tavalla sinä kuulit (sen) ja varjele (sitä); ja tee mielenmuutos heti paikalla." Tästä jakeesta tulee esille hyvin, että ilmeisesti Jumala on antanut heille totuuden pysyvästi talletettavaksi. Se oli vastaanotettu ja oli peruuttamattomasti heidän. Nyt jää nähtäväksi, mitä he tulisivat tekemään sillä, tulisivatko he välittämään siitä, vai eivät. Ja tämä on totta. Heille oli annettu koko evankeliumin perustotuus: "Vanhurskas on elävä uskosta", "Pelastus on Herrasta". He olivat kuulleet Raamatun totuuden, joka hajoitti maahan Rooman opit ja teki tyhjäksi kaiken paavillisen vallan. He tiesivät totuuden, että kirkko ei pelasta. He ymmärsivät

Herran ehtoollisen. Heillä oli valo vesikasteesta. He panivat epäjumalankuvat pois. Eikö tämä ole totta? Miksi ei koskaan ollut sellaista aikaa, jolloin olisi ollut enemmän miehiä, joilla oli niin paljon valoa jaettavana. Heillä oli tarpeeksi valoa korjatakseen täydellisesti vanha järjestelmä, tai aloittaa kokonaan uudestaan ja antaa Jumalan johtaa heitä rivi riviltä ja käsky käskyltä. He vastaanottivat totuuden. He halusivat sitä ja kuulivat sen. Mutta kysymys oli siitä, kuinka he kuulivat sen? Kuulivatko he sen perustaaksensa sen päälle jotakin vai kuulivatko he samalla mielialalla kuin monet kreikkalaiset - jotakin, mistä väitellä ja muodostella teorioita? Ilmeisesti rikas totuuden Sana oli kuultu ennemmin akateemisella tavalla kuin käytännön toimenpiteitä synnyttävänä, sillä Jumala vaati mielenmuutosta näiden asioiden suhteen. Jos tämä on Jumalan Sana, mikä se todellakin on, silloin sitä tulee totella. Tottelematta jättäminen toisi mukanaan tuomion. Kun Pyhän temppelin Vartijat löydettiin nukkumasta, heitä lyötiin ja heidän vaatteensa poltettiin. Mitä tulee Herra tekemään noille, jotka tuossa seurakuntajaksossa veltostuivat vartioidessaan?

"Minä tulen sinun päällesi niinkuin varas." Rosvot ahdistivat jatkuvasti muinaista Sardeeta, ja he syöksyivät alas vuorenrinteitä ja ryöstivät ihmisiä. Siten he tiesivät liiankin hyvin, mitä Henki tarkoitti sanoessaan, että Herran tulo on kuin varas. Jotta oltaisiin valmiina Hänen tuloonsa, vain yöllinen valvonta ja valmistautuminen tulisivat riittämään. Nyt tiedämme, että tämä on sanoma väärälle viinipuulle, sillä Herran tulemus on oleva niinkuin oli Nooan päivinä. Nuo kahdeksan pelastunutta olivat hyvin tietoisia lähestyvästä tulvasta, ja ollen valppaina he olivat valmistautuneita ja pelastuivat, mutta jumalaton maailma pyyhkäistiin pois. Vaikka he olivat päivittäin yhteydessä vanhurskaisiin ja kuulivat totuuden, he työnsivät sen pois, kunnes oli liian myöhäistä. Nuo täysin lihalliset ihmiset tuona muinaisena aikakautena esittävät tämän päivän nimikristittyjä, joiden elämä on täynnä maallisia asioita, ja he iloitsevat niistä siinä määrin, että heillä ei ole mitään halua hengelliseen, eivätkä he ole ollenkaan tietoisia eivätkä valmistautuneita Hänen ilmestymistään varten.

KIITOSMAININTA

Ilm.3:4: "Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssa-

ni valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset."

Tietysti sana 'nimiä' tarkoittaa tässä 'ihmisiä'. Mutta minun mielestäni se tarkoittaa paljon enemmänkin kuin vain ihmisiä; se tuo esiin sen totuuden, joka esiintyy jokaisessa seurakuntajaksossa, ja josta Herramme puhuu meille suuresti painottaen. Se on tämä. Näiden seurakuntajaksojen kirkkojärjestelmä on muodostunut kahdesta viinipuusta, oikeasta ja väärästä. Jumala on omalla kuninkaallisella tarkoituksellaan pannut ne kaikki yhteen kutsuen niitä seurakunnaksi. Katso, kuinka Hän tässä jaksossa nuhtelee heitä sanoen: "Seurakunnalle, joka on" - ei "seurakunnille, jotka ovat Sardeessa - vaan pannen ne yhteen - "seurakunnalle, joka on"... "Minä tiedän sinun tekosi... sinä olet kuollut... sinun tekosi eivät ole täydelliset..." Ja sitten Hän jatkaa - "Sinulla (tällä seurakunnalla Sardeessa) on muutamia nimiä, jotka ovat oikeassa, eivätkä väärässä kuten enemmistö. Nämä kulkevat valkeissa vaatteissa ja ne ovat arvollisia minulle." Nämä ihmiset, jotka olivat todellisia Jumalan pyhiä, kävelivät siellä "tyydyttäen kaikessa Herran", Heidän vaatteensa olivat puhtaat. Tiedäthän, että noiden aikojen vaatteet saattoivat pyyhkiä tietä ja kerätä pölyä ja saastaa. Nämä tarkkasivat kuinka he kulkivat, jotta he eivät olisi tulleet maailman saastuttamiksi. He olivat Hengessä ja vaelsivat Hengessä. He olivat pyhät ja nuhteettomat Hänen edessään. Siten he täyttivät tarkoituksensa, sillä tämä on se, mitä Ef. 1:4 sanoo: "Että me olisimme pyhät ja nuhteettomat Hänen edessään."

Tästä jakeesta, joka osoittaa Jumalan valittujen olevan "muutamia nimiä", voit selvästi nähdä, mitä olemme opettaneet tästä seurakuntajaksosta. Se oli sekasortoinen. Se oli TÄYTTYMÄTÖN. Se oli jakautunut lukemattomilla tavoilla, ja Jumala nuhteli sitä melkein kokonaisuudessaan. Se oli heikko ja sairas ja kuolemaisillaan. Se ei ollut mikään loistava aikakausi, jollaiseksi lihallismieliset protestanttiset historijoitsijat ovat yrittäneet sen tehdä. Yhdellä nopealla silmäyksellä tuohon puuhun nähtiin, että se oli toukkainen ja tuhotautien vaivaama, lehtensä pudottanut puu ja hedelmätön, lukuunottamatta muutamia epämuodostuneita ja matoisia hedelmiä, jotka olivat aivan putoamaisillaan maahan. Mutta odotahan hetki! Katso tarkemmin. Tuolla latvassa, auringonvalossa, siellä oli muutamia 'ensimmäisiä hedelmiä' - 'muutamia nimiä' - täydellisiä Hänessä, sillä he olivat Hänestä syntyneitä, Hänellä täytettyjä ja kulkivat Hänen kanssaan Hänen Sanansa mukaisesti.

Kiitos Jumalalle noista 'muutamista nimistä'.

"Ja he saavat käyskennellä minun kanssani." Tämän Jumala lahjoittaa heille tästä oikeamielisestä vaelluksesta. Tämä on osa perintöä, jonka Hän on varannut heille. Jos he olisivat halukkaita kulkemaan Hänen kanssaan läpi elämän vaarojen ja ansojen ja olemaan Hänelle kunniaksi, Hän olisi palkitseva heidät. Hän ei unohda meidän rakkaudentyötämme. Jumala tulee aina palkitsemaan meille meidän yrityksemme miellyttää Häntä.

Niin, he olivat kulkeneet maailman läpi eivätkä olleet tulleet siitä osallisiksi. He eivät olleet antaneet maailman järjestelmien voittaa itseänsä. Kun tuon ajan kuuluisat nimet olivat taipuneet valtion suostutteluun ja valinneet poliittisen mielen hengellisen mielen sijaan ja olivat matkalla takaisin maailmaan, nämä muutamat seisoivat Jumalan Sanan puolesta, ja niin kunnioittivat Herraa. Nyt Hän kunnioittaisi heitä vuorollaan. Sillä he tulisivat kävelemään Hänen kanssaan valkeissa vaatteissa. He olivat samaistaneet itsensä Hänen kanssaan maan päällä ja nyt Hän tulisi samaistamaan itsensä heidän kanssaan Uudessa Jerusalemissa. Ja kuinka ihmeellinen tuleekaan olemaan tuo samaistaminen! Hänen alentumisensa saa minut iloitsemaan ja silti se saa minut itkemään, sillä huomaatte, että Hän ei ole pukeutunut jonkin muun värisiin vaatteisiin kuin pyhät, niinkuin maalliset johtajat tekisivät. Ei, he ovat Hänen kaltaisiaan; Hän on heidän kaltaisensa. He ovat Hänen kaltaisiaan, niinkuin Johannes sanoi, sillä "He näkevät Hänet sellaisena kuin Hän on."

"Sillä he ovat siihen arvolliset." Tajuatteko, kuka sanoo tämän? Se on Jeesus, tuo Arvollinen, Hän itse. Tämä on se ainoa, joka on katsottu arvolliseksi ottamaan kirjan Hänen kädestään, joka istuu valtaistuimella. Ja nyt tämä Arvollinen sanoo pyhillensä: "Te olette arvolliset." Tässä on tämä Yksi ainoa, joka on arvollinen tuomitsemaan, (ja todellakin kaikki valta tuomita on annettu Hänelle) ja Hän sanoo: "Te olette arvolliset". Nämä sanat ovat hämmästyttäviä, niinkuin nuo sanat Room. 8:33: "Jumala sanoo, että minä olen vanhurskas." (Way'n käännös). Siellä Jumalan vanhurskauttamisen valkeassa valossa, kuulkaa Jeesuksen suloista ääntä, kun Hän sanoo: "Nämä ovat minun. He ovat vanhurskaat. He ovat arvolliset. He tulevat kävelemään minun kanssani valkeissa vaatteissa."

LUPAUS VOITTAJALLE

Ilm. 3:5: "Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä

pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä."

"Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin." Tämä on itse asiassa neljännen jakeen toisto, missä on viitattu muutamiin, jotka eivät ole saastuttaneet vaatteitaan. Meillä oli vuosia sitten tavallisesti sanonta, että tästä jakeesta ei ole epäilystäkään. Se kuuluu: "Pitäkää paitanne puhtaina." Se tarkoitti: älkää sekaantuko kyseenalaisiin asioihin; toiset tulevat sekaantumaan ja te voitte joutua kiusaukseen sekaantua, tai joku saattaa jopa koettaa saada teidät sekaantumaan; mutta pysykää siitä erossa ohjaamalla kurssinne siitä poispäin. Nyt Jumala tulee palkitsemaan nuo, jotka seuraavat tätä ohjetta. Heidät tullaan pukemaan valkoisiin, niinkuin Hänkin on puettu valkoisiin. Pietari, Jaakob ja Johannes näkivät Hänet ilmestysvuorella ja Hänen vaatteensa olivat valkoiset kuin valo. Tällä tavoin tullaan pyhät vaatettamaan. Heidän vaatteensa tulevat olemaan loistavat, tavattoman valkoiset.

Tiedätte, että me elämme lopun ajassa. Tällä ajanjaksolla tapahtuu kirkkojen yhteentuleminen. Ja kuten ne jo nyt kontrolloivat maailman politiikkaa, ne tulevat pian kontrolloimaan maailman rahavaroja. Ellette silloin kuulu maailman kirkkojen organisaatioon, ette saa ostaa ettekä myydä. Te tulette menettämään kaiken. Ne, jotka pysyvät uskollisina Jumalalle ja pitävät vaatteensa puhtaina tämän 'maailmanjärjestelmän' kirkkosäännösten saastutuksesta, tullaan jättämään fyysisesti turvattomiksi. Heille tullaan esittämään suuri kiusaus antaa periksi. Saarnaajat tulevat antamaan periksi sillä puolustuksella, että he palvelisivat Jumalaa antikristuksen petosysteemin sisäpuolella. He tulevat antamaan periksi hierarkian mairittelulle ja suostuttelulle. Ja ihmiset tulevat seuraamaan noita valheellisia paimenia suoraan teurastettaviksi. Mutta tuomiolla heidät kaikki tullaan havaitsemaan alastomiksi. Heille ei tulla antamaan noita valkeita vaatteita; eivätkä he myöskään tule kulkemaan Hänen kanssaan. Te ette voi kulkea maailman tahraisissa vaatteissa, pitäen kättänne perkeleen kädessä täällä, ja sitten olettaa olevanne Jumalan kanssa siellä. On aika herätä ja kuulla Jumalan äänen huutavan: "Lähtekää siitä ulos (organisoidusta uskonnosta), te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa." Amen. Jumala puhuu. Karta tämän maailman uskontoja kuten kartat ruttoa. Lakkaa kulkemasta maailman kanssa ja valkaise vaatteesi katumuksen ja Karitsan veren kautta. Mutta tee se nyt, sillä huomenna saat-

taa olla liian myöhä.

"Enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta." Jälleen kerran me tulemme mitä vaikeimpaan Sanan kohtaan. Tätä jaetta pintapuolisesti katsellen käyttävät sekä armenianistit että calvinistit omiin tarkoituksiinsa. Armenianistit julistavat, että tämä jae varmasti kumoaa raamatunpaikan, joka on kirjoitettu Joh. 6:37-44: "'Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos. Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt. Ja minun lähettäjäni tahto on se, että, minä kaikista niistä, jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä. Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.' Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, koska hän sanoi: 'Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta'; ja he sanoivat: 'Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän sitten sanoo: "Minä olen tullut alas taivaasta"?' Jeesus vastasi ja sanoi heille: 'Älkää nurisko keskenänne. Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.'" Armenianismi tekee Isän tahdosta ei itsevaltiaan tarkoituksen, vaan ainoastaan hyväntahtoisen toivomuksen, kun Hän seisoo taka-alalla nähdäkseen, mitä kaikki ihmiset tekevät Hänen hyvien ja armollisten lahjojensa kanssa, jopa iankaikkisen elämän kanssa.

Calvinistit eivät näe tätä. He näkevät tässä jakeessa voimakkaan lohdutuksen, joka on annettu kärsiville, taakkojen rasittamille pyhille, niin että kuinka paha lieneekään aika, kuinka kauhea vaino, voittaja on se, "joka uskoo, että Jeesus on Kristus", ja hänen nimeään ei pyyhitä pois tuosta kirjasta. Jotkut sanovat myös, että tämä 'Elämän kirja' ei ole 'Karitsan elämänkirja'. Mutta kuten tavallista, jos katsellaan asiaa pintapuolisesti, ymmärretään asia pintapuolisesti.

Mahdollisuus nimen pyyhkimisestä Jumalan kirjoista ansaitsee enemmän kuin vain pintapuolista tutkimista, sillä tähän asti useimmat tutkijat ovat ainoastaan tehneet sen johtopäätöksen, että Jumala asettaa uudestisyntyneiden nimet Karitsan elämänkirjaan heidän uudestisyntymisensä hetkellä; ja jos jostain syystä nimi täytyy poistaa, tuo paikka kirjassa tulee olemaan yksinkertaisesti tyhjä, kuten se oli ennenkuin nimi oli asetettu siihen. Tämä on sataprosenttisesti päinvastaista sille, mitä Sana

itse asiassa opettaa.

Tehtäköön heti tutkistelumme alussa selväksi, että EI YKSIKÄÄN Kirjoitus opeta, että Jumala nyt parhaillaan asettaisi nimiä kirjaan. Tämä kaikki tehtiin jo ennen maailman perustamista, kuten tulemme lyhyesti osoittamaan. Kysymys ei ole myöskään siitä, että me yksinkertaisesti sotkemme itsemme kahteen ryhmään ihmisiä, joilla molemmilla oli mahdollisuus vastaanottaa iankaikkinen elämä, joista toinen ryhmä vastaanotti sen ja heidän nimensä asetettiin elämän kirjaan, kun taas niiden nimiä, jotka kieltäytyivät, ei asetettu elämän kirjaan. Nyt me tulemme osoittamaan Kirjoituksista, että on joukko, joiden nimet on asetettu tuohon kirjaan ennen maailman perustamista, ja JOIDEN NIMIÄ EI MISSÄÄN OLOSUHTEISSA VOIDA POISTAA TUOSTA KIRJASTA; mutta tulemme myös osoittamaan, että on toinen ryhmä, JOIDEN NIMET OLIVAT TUOSSA KIRJASSA ENNEN MAAILMAN PERUSTAMISTA, JA JOIDEN NIMET TULLAAN PYYHKIMÄÄN SIITÄ POIS.

Aivan aluksi, ei ole mitään perustetta väitteelle, etteikö Karitsan elämänkirja ole sama kuin elämän kirja. Elämän kirjaa voidaan kutsua Karitsan elämänkirjaksi, tai Kristuksen elämänkirjaksi, tai vain kirjaksi ja elävien kirjaksi. Siihen on kirjoitettu ainoastaan nimiä. Ilm. 13:8: "Ja kaikki maan päällä asuvaiset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun karitsan elämänkirjaan, hamasta maailman perustamisesta." Ilm. 17:8: "Peto, jonka sinä näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne maan päällä asuvaiset, joiden nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan, hamasta maailman perustamisesta, ihmettelevät, kun he näkevät pedon, että se on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva." Ilm. 20:12-15: "Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan. Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi. Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen." Voit huomata, että vaikka siellä mainitaan muita kirjoja, on siellä aina viittaus YHTEEN kirjaan, joka sisältää nimiä, Ilmestyskirjassa sitä kutsutaan 'Karitsan elämänkirjaksi' tai 'elämän kirjaksi'.

Missä tämä kirja sijaitsee? Luuk. 10:17-24: "Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ,ja sanoivat: 'Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden". Silloin hän sanoi heille: 'Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman. Katso", minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.' Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: 'Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa. Ja hän kääntyi opetuslapsiinsa erikseen ja sanoi:' '"Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette. Sillä minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.'" Elämän kirja sijaitsee ehdottomasti taivaassa, ja tulee ilmestymään suuren, valkean valtaistuimen edessä tuomiolla. Näissä jakeissa Jeesus sanoi, että heidän NIMENSÄ olivat kirjoitettuina taivaassa. Ne olivat elämän kirjassa, sillä sinne nimet on asetettu. Jeesus puhui seitsemällekymmenelle (jae 17), mutta Hän puhui myös kahdelletoista (jae 23). Nämä kaikki iloitsivat siitä, että riivaajat olivat alamaisia heille Jeesuksen nimen tähden. Kristuksen vastaus oli; "Älkää iloitko siitä, että henget ovat teille alamaisia, vaan siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaassa (elämän kirjassa)," Huomaatte tässä, että Juudas oli yksi noista, jotka ajoivat ulos riivaajia Jeesuksen nimessä, mutta me tiedämme, että hän oli perkele, kadotuksen poika. Joh. 6:70-71: "Jeesus vastasi heille: 'Enkö minä ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä on perkele. Mutta sen hän sanoi Juudaasta, Simon Iskariotin pojasta; sillä tämä oli hänet kavaltava ja oli yksi niistä kahdestatoista." Joh.17: 12: "Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen.'" Joh. 13:10,18: "Jeesus sanoi hänelle: 'Joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestään, ja niin hän on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki. En minä puhu teistä kaikista; minä tiedän ketkä olen valinnut; mutta tämän kirjoituksen piti käymän toteen: "Joka mi-

nun leipääni syö, on nostanut kantapäänsä minua vastaan.'" Nyt jos kieli merkitsee mitään, meidän kaikkien täytyy myöntää, että Juudas oli Jeesuksen valitsema (Joh. 13:18), mutta silti hän ei ollut puhdas (Joh. 13:10,11). Isä oli antanut myös Juudaksen Jeesukselle. Joh. 17:12. (Huomattakoon tässä yhteydessä, että "valitseminen" ja antaminen ovat tarkka vertauskuva, kuten kuvauksessa Mooseksesta ja faaraosta, Jaakobista ja Eesausta, sillä vaikka Eesau ja faarao olivat molemmat edeltätiedettyjä, he olivat edeltämäärättyjä vihaan, kun taas Mooseksen ja Jaakobin loppu oli kirkastus. 1. Piet. 2:8-9 tulevat esiin molemmat ryhmät, uskosta osattomat sekä valitut "koska he eivät tottele Sanaa, niin he kompastuvat; ja siihen heidät on pantukin. Mutta te olette 'valittu suku.") Juudas luettiin noiden kahdentoista joukkoon, ja itse asiassa hänellä oli palvelustehtävä heidän kanssaan ennen helluntaita. Ap.t. 1:16-17: "'Miehet, veljet, sen raamatunsanan piti käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen. Sillä hän oli meidän joukkoomme luettu ja oli saanut osalleen tämän viran." Se osa, johon Juudas pääsi noiden kahdentoista keskuudessa ja sitten menetti sen, ei ollut vähempiarvoinen kuin muiden yhdentoista, eikä se myöskään ollut perkeleellinen, sinne kuulumaton palvelustehtävä, joka oli sujutettu muiden palvelustehtävien joukkoon. Ap.t. 1:25: "Ottamaan sen paikan tässä palveluksessa ja apostolinvirassa, josta Juudas vilpistyi pois, mennäkseen omaan paikkaansa'." Juudas, perkele, menetti Jumalan antaman Pyhän Hengen palvelustehtävän, ja tappoi itsensä ja MENI OMAAN PAIKKAANSA. Hänen nimensä oli jopa elämän kirjassa. Mutta hänen nimensä pyyhittiin pois.

Nyt ennenkuin jatkamme tätä ajatusta Juudaksesta, menkäämme takaisin Vanhaan Testamenttiin ja katsokaamme, missä Jumala teki samalla tavalla. 1. Moos. 35:23-26 Jaakobilla oli kaksitoista poikaa, ja heidän nimensä olivat seuraavat: Ruuben, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon; Joosef ja Benjamin; Daan ja Naftali; Gaad ja Asser. Näiden kahdentoista pojan jälkeläisistä tuli sitten Israelin kaksitoista heimoa sillä poikkeuksella, että Joosefilla ei ollut nimensä mukaan nimitettyä heimoa, sillä Jumalan kaitselmuksen mukaan tuli olla kolmetoista sukukuntaa, ja Joosefin kahdelle pojalle annettiin kunnia lisätä kahdestoista ja kolmastoista. Tietenkin te tiedätte, että tämä oli tarpeellista, koska Leevi oli erotettu Jumalalle pappistehtävää varten. Niinpä kun Israel jätti Egyptin

ja Jumala antoi heille temppelin erämaassa, huomaamme Leevin sukukunnan palvelevan kahtatoista sukukuntaa, joiden nimet ovat Ruuben, Simeon, Isaskar, Juuda, Sebulon, Benjamin, Daan, Naftali, Gaad, Asser, Efraim ja Manasse. Sotajoukon järjestyksessä heitä nimitetään siten. 4. Moos. 10:11-28. Siinä ei ole mitään mainintaa Joosefista tai Leevistä. Mutta kun katsomme Ilm. 7:4-8, jossa sanotaan "sinetillä merkittyjen luku oli sata neljäkymmentäneljä tuhatta merkittyä KAIKISTA Israelin lasten sukukunnista", heidät nimitetään seuraavasti: Juuda, Ruuben, Gaad, Asser, Naftali, Manasse, Simeon, Leevi, Isaskar, Sebulon, Joosef, Benjamin. Olemme siis takaisin kahdessatoista sukukunnassa Leevin ja Joosefin nimien ollessa heidän joukossaan, mutta Daanin ja Efraimin puuttuessa.

Nyt herää kysymys, minkä tähden nämä kaksi heimoa on pyyhitty pois? Vastaus löytyy 5. Moos. 29:16-20: "Sillä te tiedätte, kuinka me asuimme Egyptin maassa ja kuinka me kuljimme niiden kansojen keskitse, joiden kautta te olette kulkeneet. Ja te näitte heidän iljetyksensä, ne puu-, kivi-, hopea- ja kultajumalat, jotka heillä on. Älköön siis teidän joukossanne olko ainoatakaan miestä tai naista, sukua tai sukukuntaa, jonka sydän tänä päivänä kääntyisi pois Herrasta, meidän Jumalastamme mennäkseen palvelemaan noiden kansojen jumalia; älköön teidän keskuudessanne olko juurta, josta kasvaa koiruohoa ja marunaa, niin että se, joka kuulee tämän valan sanat, siunaisi itseänsä sydämessään sanoen: Minun käy hyvin, vaikka vaellankin sydämeni paatumuksessa". Siten hän hukuttaisi kaikki, sekä kostean, että kuivan maan. Herra ei tahdo antaa hänelle anteeksi, vaan, silloin suitsuaa Herran viha ja kiivaus sitä miestä vastaan, ja kaikki se kirous, joka on kirjoitettu tähän kirjaan, laskeutuu hänen päällensä, ja Herra pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta." Tässä on julistettu kirous epäjumalanpalvelusta, tai hengellistä haureutta vastaan. Epäjumalanpalvelukseen kääntyneen sukukunnan nimi tultaisiin pyyhkimään pois. Ja näiden kahden sukukunnan historia, joiden nimet pyyhittiin pois epäjumalanpalveluksen takia, löytyy 1. Kun. 12:25-30: "Mutta Jerobeam linnoitti Sikemin Efraimin vuoristossa ja asettui sinne. Sitten hän lähti sieltä ja linnoitti Penuelin, Ja Jerobeam ajatteli sydämessänsä: 'Nyt valtakunta joutuu takaisin Daavidin suvulle. Jos tämä kansa menee ja uhraa teurasuhreja Herran temppelissä Jerusalemissa, niin tämän kansan sydän kääntyy jälleen heidän herransa Rehabeamin, Juudan kuninkaan puolelle; ja he tappavat minut ja palaavat takaisin Rehabeamin, Juu-

dan kuninkaan, luo.' Mietittyään asiaa kuningas teetti kaksi kultaista vasikkaa ja sanoi heille: 'Te olette jo tarpeeksi kauan kulkeneet Jerusalemissa. Katso, Israel, tässä on sinun Jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.' Ja hän pystytti toisen Beeteliin, ja toisen hän asetti Daaniin. Ja tämä koitui synniksi. Ja kansa kulki sen toisen kuvan luo Daaniin saakka." Hoos. 4:17: "Efraim on liitossa epäjumalain kanssa - anna hänen olla."

Huomatkaa erityisesti, että rangaistus epäjumalanpalveluksesta oli se, että sukukunnan nimi tultaisiin pyyhkimään pois 'taivaan alta'. 5. Moos. 29:20. Siinä ei sanota, että se tultaisiin pyyhkimään 'taivaassa', vaan taivaan alta. Ja asia on juuri näin, sillä nyt Israel on jälleen Palestiinassa, ja pian on Herra sinetöivä sataneljäkymmentäneljä tuhatta heistä. Mutta Daan ja Efraim puuttuvat tuosta luvusta.

Ilm. 7:4-8: "Ja minä kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkittyä KAIKISTA Israelin lasten sukukunnista: Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä, Ruubenin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Manassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Joosefin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä." (Huomatkaa, että Daan ja Efraim puuttuvat) Nyt huomatkaa tämän yhteydessä Dan. 12:1, joka viittaa näihin sataan, neljäänkymmeneen neljään tuhanteen, jotka on sinetöity kuudennen sinetin ja suuren ahdistuksen, tai Jaakobin painin aikana. "Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, JOTKA KIRJAAN KIRJOITETUT OVAT."

Kuitenkin, tämän ahdistuksen ajan jälkeen (tuhatvuotisessa valtakunnassa), kuten näemme Hes. 48:1-8 ja 22-29, ovat heimot jälleen kerran takaisin jumalallisessa järjestyksessä. Mutta siitä lähtien, kun Efraim ja Daan liittoutuivat epäjumalien kanssa, he kuolivat, ja noita sukukuntia ei enää laskettu mukaan. Ymmärrän kyllä nyt, että Jerusalemin tuhon jälkeen kaikki muistiinpanot noista heimoista ovat kadonneet, niin ettei

kukaan voi varmasti sanoa, mistä sukukunnasta hän on, MUTTA JUMALA TIETÄÄ. Tuo suuri Jumala, joka tuo Israelin takaisin Palestiinaan, tietää tarkalleen, mistä sukukunnasta kukin todellinen israelilainen on, ja kaikista näistä kokoontuneista sadasta neljästäkymmenestä neljästä tuhannesta Daan ja Efraim tulevat puuttumaan.

Tässä ovat Israelin heimot. Hes. 48:1-8 ja 22-29: "Ja nämä ovat sukukuntien nimet: Pohjois-äärellä, pitkin Hetlonin tien vartta siihen asti, mistä mennään Hamatiin, ja siitä Hasar-Eenaniin - Damaskon alue jää pohjoiseen Hamatin sivulle -; tämä tulee hänelle idän puolelta lännen puolelle asti: Daan, yksi osa. Daanin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Asser, yksi osa. Asserin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Naftali, yksi osa. Naftalin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Manasse, yksi osa. Manassen alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Efraim, yksi osa. Efraimin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Ruuben, yksi osa. Ruubenin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Juuda, yksi osa. Juudan alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti, on oleva se antimaa, joka teidän on annettava, kahtakymmentäviittä tuhatta leveä ja niin pitkä kuin yksi sukukuntaosa idän puolelta lännen puolelle; ja pyhäkkö olkoon sen keskellä..." "Leeviläisten perintömaasta ja kaupungin perintömaasta asti, jotka ovat ruhtinaalle tulevan maan keskellä, tulee RUHTINAALLE se, mikä on Juudan alueen ja Benjaminin alueen välissä. Sitten muut sukukunnat: Idän puolelta lännen puolelle asti: Benjamin, yksi osa. Benjaminin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Simeon, yksi osa. Simeonin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Isaskar, yksi osa. Isaskarin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Sebulon, yksi osa. Sebulonin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Gaad, yksi osa. Ja Gaadin alueen sivua, etelän puolella, ..."

Toinen kuvaus, minkä voisimme ottaa, on kertomus Israelin lähtemisestä Egyptistä Kanaanin maahan. Jumalan tarkoitus tuona aikana oli tuoda Israel ULOS ja tuoda heidät SISÄÄN, niin että he lopulta voisivat palvella Häntä. Sitten kun he jättivät Egyptin, he KAIKKI tulivat ulos uhrikaritsan veren alla; he KAIKKI menivät läpi Punaisen Meren vesikasteen; he KAIKKI kokivat voimallisia ihmeitä; KAIKKI söivät mannaa; KAIKKI joivat kalliosta; ja sikäli kuin ilmeiset ulkonaiset siunaukset ja Jumalan voiman ilmaantumiset olivat kysymyksessä, he KAIKKI olivat siitä osallisia samalla tavalla. Mutta kun he tulivat Mooabiin, kaikki ne,

jotka liittyivät Baal-Peorin pitoihin, kuolivat. He kuolivat erämaassa, sillä siellä he kielsivät Jumalan Sanan ja kääntyivät siitä pois. Tämä on se, mistä Hebr. 6:1-9 puhuu, joka tuotiin niin varovaisesti esiin Pergamon seurakuntajakson aikana. Et voi elää ottamalla Sanasta vain osan, sinun täytyy ottaa KOKO Sana. On ihmisiä, jotka näyttävät olevan Jumalan asioiden kanssa tekemisissä lähes sataprosenttisesti. He ovat Juudaksen kaltaisia. Ainoastaan Jeesus tiesi täsmälleen, minkälainen henkilö Juudas oli. Niinpä tuli päivä, jona Juudas teki täsmälleen sen, mitä Israel teki Baal-Peorissa. Hän päätti haluavansa liittoutua väärän viinipuun voimien kanssa - liittyä taloudelliseen, poliittiseen, Sanan vastaiseen organisaatioon, antikristuksen uskontoon, ja hän teki niin, Hänet eksytettiin! Niitä yhtätoista ei eksytetty. Heitä ei voitu, sillä he olivat kaikki valittuja. Kun siis Juudas lähti ja petti Herran, hänen nimensä poistettiin elämän kirjasta (Ilm. 22:19).

Nyt olen varma, että olette huomanneet, että nuo, joiden nimet olivat elämän kirjassa, olivat osa tuon päivän uskonnollista järjestelmää, jonka keskipisteenä oli todellinen Jumala ja Hänen palvomisensa, vaikkakaan he eivät palvelleet Häntä totuuden (Sanan) mukaisesti. Juudaksen tavoin he eivät kulkeneet koko tietä. Katsokaa, kuinka Juudas oli Jumalan valitsema. Häntä ohjailtiin totuuteen. Hän oli osallisena salaisuuksien tietämisestä. Hänellä oli voiman palvelustehtävä ja hän paransi sairaita ja ajoi ulos riivaajia Jeesuksen nimessä. Mutta kun loppuratkaisu tuli, hän myi sen kullasta ja poliittisesta vallasta. Hän ei päässyt helluntaihin asti vastaanottaakseen Jumalan Henkeä. Hän oli vailla Henkeä. Älkää tehkö mitään virhettä tässä; henkilö, joka on todella kastettu Pyhällä Hengellä Kristuksen ruumiiseen vastaanottaen Hengen täyteyden, tulee olemaan SANASSA KOKO TIEN. Tämä on todiste Pyhän Hengen kasteesta. Juudas epäonnistui. Suuret joukot epäonnistuvat juuri tässä. Kun he eivät onnistu jatkamaan tuossa Sanassa, heidän nimensä otetaan pois elämän kirjasta.

Selvittääksemme vielä enemmän tätä nimen poistamista elämän kirjasta, meidän tulisi viedä ajatuksemme Israeliin Mooseksen päivinä. 2. Moos. 32:30-34: "Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: 'Te olette tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt Herran tykö - Jos ehkä voisin sovittaa teidän rikoksenne.' Ja Mooses palasi Herran tykö ja sanoi: 'Voi, tämä kansa on tehnyt suuren synnin! He ovat tehneet itselleen jumalan kullasta. Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et, niin

pyyhi minut pois kirjastasi, johon kirjoitat.' Mutta Herra vastasi Moosekselle: 'Joka on tehnyt syntiä minua vastaan, sen minä pyyhin pois kirjastani. Mene nyt ja johdata kansa siihen paikkaan, josta minä olen sinulle puhunut; katso, minun enkelini käy sinun edelläsi. Mutta kostoni päivänä minä kostan heille heidän rikoksensa.'" On enemmän kuin todennäköistä, että nimiä on poistettu ja tullaan poistamaan elämän kirjasta, kunnes aikaa ei enää ole oleva. Se tapahtui tässä erityisessä paikassa epäjumalan palveluksen takia, aivan kuten Daan ja Efraim menettivät oikeutensa sukukuntina kultaisten vasikoiden palvelemisen takia. Kaikkien nimet, jotka palvelivat epäjumalia, poistettiin elämän kirjasta.

Kun Israel hylkäsi Jumalan johdon tulipatsaan muodossa ja kääntyi palvelemaan kultaisia vasikoita, heidän nimensä poistettiin elämän kirjasta. 2. Moos. 32:33 (Joka on tehnyt syntiä minua vastaan, sen minä pyyhin pois kirjastani.) Jos kääntyminen epäjumalien puoleen vaatii rangaistuksena nimien poistamisen elämän kirjasta, silloin aivan varmasti Israelin Jeesuksen Kristuksen hylkääminen Messiaana tulisi vaatimaan yhtä ankaran rangaistuksen. Se on täsmälleen näin. Psalmissa 69, joka asettaa meidän eteemme Jeesuksen nöyryytyksen, se sanoo jakeissa 21-29: "Häväistys on särkenyt minun sydämeni, minä olen käynyt heikoksi; minä odotin sääliä, mutta en saanut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt. Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanviiniä. Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi, ansaksi noille suruttomille. Soetkoot heidän silmänsä, niin etteivät näe, ja saata heidän lähteensä alati horjumaan. Vuodata vihastuksesi heidän päällensä, ja yllättäköön heidät sinun vihasi hehku. Joutukoon heidän leiripaikkansa autioksi, älköön heidän majoissansa asukasta olko. Sillä he vainoavat sitä, jota sinä olet lyönyt, he juttelevat niiden tuskista, joita sinä olet haavoittanut. Lisää heille rikosta rikoksen päälle, ja sinun vanhurskasten lukuun he älköot pääskö. Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköönkä heitä kirjoitettako vanhurskasten lukuun." Kun juutalaiset hylkäsivät Jeesuksen, Jumala kirjaimellisesti kääntyi pois heistä pakanoiden puoleen. Ap.t. 13:46-48: "Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: 'Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännymme pakanain puoleen. Sillä näin on Herra meitä käskenyt: "Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti."' Sen kuullessaan pakanat iloitsivat ja ylis-

tivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään."

Tällä en halua esittää sellaista, etteikö Israelin sukukunnista olisi enää enempää nimiä jäljellä elämän kirjassa, sillä monet näistä (mutta eivät suuret kansanjoukot) tulevat olemaan pakanain ajan seurakuntajaksossa valinnan periaatteen kautta ja tulemaan Jeesuksen Kristuksen ruumiiseen, osoittaen, että heidän nimensä todellakin pysyivät elämän kirjassa. Kuten tulemme osoittamaan, viidennen sinetin mukaan tulee Herra antamaan myös suurelle määrälle marttyyreina kuolleita juutalaisia valkoiset viitat ja iankaikkisen elämän. Myöskin nuo sata neljäkymmentä neljä tuhatta tullaan sinetöimään Hänen tulemuksessaan, todistaen, ettei heidän nimiään oltu pyyhitty pois. Psalmissa 69 on mitä tarkimmin tuotu esiin se, että pahat tai epävanhurskaat Kristuksen hylkääjät sekä Hänen kansansa tuhoajat ovat niitä, joiden nimet poistetaan elämän kirjasta.

Kuten Israelin (Jumalan valitun kansan) enemmistö menetti oikeutensa elämän kirjaan hylkäämällä Jeesuksen, samoin pakanaseurakunnan enemmistö tulee myös menemään kadotukseen ja seuraavana poistetaan heidän nimensä elämän kirjasta, koska he ovat hyljänneet Sanan ja sitä kautta astuneet maailman ekumeeniseen liikkeeseen, joka on se pedolle tehty kuva.

Tässä meillä on myös toinen kohta. Suuren, valkean valtaistuimen edessä tuomiolla, tulee myös tapahtumaan ihmisten erottelu. Elämän kirja avataan ja avataan toinen kirja. Matt. 25:31-46: "Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa, lampaat vuohista. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen mutta vuohet vasemmalle. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.' Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda? Ja milloin me näimme sinut outona

ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut? Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?' Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.' Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda: minä olin outo, ja te ette ottaneet minua huoneeseenne; minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.' Silloin hekin vastaavat sanoen 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä sinua palvelleet?' Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle'. Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään."

Ilm. 20:11-15: "Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt. Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan. Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi. Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen." Tällä tuomiolla tulevat olemaan sekä vanhurskaat että syntiset. Siinä sanotaan näin. NÄMÄ VANHURSKAAT EIVÄT TULE OLEMAAN MORSIAN, SILLÄ MORSIAN ISTUU HÄNEN KANSSAAN TUOMIOLLA. 1. Kor. 6:2-3; "Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätöisiä asioita? Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia asioita?" Ilm.5:21: "Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa." Katsokaa, morsian on Hänen kanssaan valtaistuimella. Koska morsian tulee tuomitsemaan maailman, hänen täy-

tyy istua tuomiolla Hänen kanssaan. Tämä on täsmälleen se, minkä Daniel näki. Dan. 7:9-10: "Minun sitä katsellessani valtaistuimet asetettiin, ja Vanhaikäinen istuutui. Hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta. Tulivirta vuoti, se kävi ulos hänestä; tuhannen tuhatta palveli häntä, ja kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta seisoi hänen edessänsä. Oikeus istui tuomiolle, ja kirjat avattiin." Näettehän, se on sama tapahtumapaikka, sillä nuo tuhannen tuhatta, jotka palvelevat Häntä, ovat morsian, sillä kuka muu kuin vaimo palvelee aviomiestä?

Nyt herää kysymys, miksi nämä vanhurskaat ovat tuomiolla? Ei ole olemassa muuta paikkaa, jossa he voisivat tulla esiin, sillä on olemassa vain kaksi ylösnousemusta, ja koska he eivät kelvanneet ensimmäiseen, heidän täytyy nousta ylös toisessa, joka on tuomion ylösnousemus. Ne, jotka kelpuutetaan ensimmäiseen ylösnousemukseen (morsian) eivät ole tuomiolla. Joh. 5:24: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Joka kuulee minun sanani ja uskoo Häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä (tämä tarkoittaa sitä, että uskova on jo iankaikkisen elämän vastaanottaja, joka on nyt hänen hallinnassaan) eikä hän joudu tuomittavaksi (ei tule tuomiolle, näin tässä itse asiassa sanotaan), vaan on siirtynyt (pysyvästi) kuolemasta elämään." Mutta huomaapa tarkoin, Jeesuksella täytyy olla vielä toinen ryhmä mielessään, joka tietyssä ylösnousemuksessa tulee vastaanottamaan iankaikkisen elämän. He tulevat vastaanottamaan sen ylösnousemuksessa, EIVÄTKÄ OLE VASTAANOTTANEET SITÄ AIKAISEMMIN MORSIUSSEURAKUNNAN JÄSENINÄ. Joh. 5:28-29: "Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin KAIKKI, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen." Nyt me kaikki tiedämme, että Joh. 5:28-29 EI OLE YLÖSTEMPAAMINEN, sillä ainoastaan Kristuksessa kuolleet nousevat haudoista tuona aikana yhdessä silloin elävän morsiamen kanssa, joka vielä on maan päällä. 1. Tess. 4:16-17: "Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan" yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa." Mutta Joh. 5:28-29 sanotaan, että

KAIKKI nousevat ylös haudoista. Tämä on juuri tuo sama ylösnousemus, josta on puhuttu Ilm. 20:11-15, jossa KUOLLEET tuotiin Herran eteen ja tuomittiin tekojensa mukaan, ja kaikki, joiden nimet eivät ole kirjoitettuna elämän kirjassa, heitetään silloin tuliseen järveen.

Nyt me olemme kasvokkain sen kysymyksen kanssa, että miksi heille pitäisi antaa iankaikkinen elämä tuomiolla, kun apostolien kirjeet näyttävät niin johdonmukaisesti tuovan esiin sen, että ihmisellä täytyy olla Kristuksen Henki tai hän on kadotettu. Vaikka näyttää siltä, emme saa epäillä Jeesuksen sanoja, joka mitä selvimmin sanoo, että elämän kirjassa on joitakin, jotka tulevat vastaanottamaan iankaikkisen elämän joko ennen yleistä ylösnousemusta tai sen jälkeen. Paavali ei vältä tätä totuutta, sillä hän sanoo selvästi Fil. 3:11: "Jos minä ehkä pääsen ylösnousemiseen kuolleista." Nyt tämä lausunto on mitä erikoisin. Me kaikki tiedämme, että me KAIKKI tulemme olemaan ylösnousemuksessa halusimmepa sitä tai emme. Kaikki tulevat nousemaan ylös. Tuskin siis Paavali voisi sanoa: "Jos minä EHKÄ pääsen ylösnousemiseen kuolleista". Totuus tästä asiasta on näin, hän ei sano sitä. Kirjaimellinen teksti kuuluu: "Jos minä ehkä voisin päästä 'ulos-ylösnousemukseen' kuolleitten joukosta." Tämä ei ole toiseen tai yleiseen ylösnousemukseen osallistumista, vaan pääsemistä ensimmäiseen ylösnousemukseen, josta Ilm. 20:6 sanotaan: 'Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta." Ensimmäisellä ylösnousemuksella ei ole mitään tekemistä toisen kuoleman kanssa. Tämä tapahtuu tuhannen vuoden lopussa, kun KAIKKI MUUT kuolleista elävät jälleen. Ja tuona päivänä tulee olemaan niitä, jotka tulevat esiin iankaikkiseen elämään ja niitä, jotka toinen kuolema tavoittaa. Nyt meidän ei tarvitse arvailla niistä, joille toisessa ylösnousemuksessa annetaan iankaikkinen elämä. Meille on kerrottu, että se annetaan heille sillä perusteella, että he ovat olleet ystävällisiä ja hyviä "veljille". Noita, jotka ovat nousseet ylös ja jotka on syösty tuliseen järveen, kohdellaan siten, koska he kohtelivat väärin "veljiä". Koska tämä on Jumalan Sana, me yksinkertaisesti hyväksymme sen. Tässä ei ole mitään järkeilyjä, vaan ainoastaan yksinkertainen asian toteaminen.

Selvittääksemme tätä edelleen, huomatkaa erityisesti sanat Matt. 25:31-46. Tässä ei sanota, että paimen kirjaimellisesti erottaa lampaat vuohista, vaan NIINKUIN paimen erottaa lampaat vuohista. Tässä eri-

koisessa ajankohdassa nämä eivät ole lampaita (valkean valtaistuimen tuomiolla). Lampaat ovat Hänen helmassaan, he kuulivat Hänen äänensä (Sanan) ja he seurasivat Häntä. HEILLÄ ON JO IANKAIKKINEN ELÄMÄ EIVÄTKÄ HE VOI TULLA TUOMIOLLE. Mutta näillä EI ole iankaikkista elämää, ja he ovat tuomiolla. Heidän sallitaan MENNÄ SISÄLLE iankaikkiseen elämään. Mutta millä perusteella he astuvat sisälle iankaikkiseen elämään? Varmasti eivät sillä perusteella, että heillä jo on Hänen elämänsä kuten morsiamella, vaan he vastaanottavat sen, koska he olivat ystävällisiä Hänen veljilleen. He eivät ole Hänen veljiään: se tekisi heistä kanssaperillisiä Jeesuksen kanssa. He EIVÄT ole perillisiä mihinkään muuhun paitsi elämään. He eivät jaa valtaistuinta, jne. Hänen kanssaan. HEIDÄN NIMENSÄ ON TÄYTYNYT OLLA ELÄMÄN KIRJASSA, EIKÄ NIITÄ OLE POISTETTU. Nyt heidät huomioidaan ja pelastetaan heidän rakkautensa tähden Jumalan lapsiin. Epäilyksettä nämä palvelivat ja auttoivat Jumalan lapsia. Ehkä kuten Nikodeemus ja Gamaliel he seisoivat Jumalan lasten puolesta ahdistuksen aikana.

Jos tämä näyttää lyövän korville "ennalleen asettamista", tarkatkaa varovasti nyt, sillä jumalattomia EI aseteta ennalleen, vaan syöstään tuliseen järveen. Noiden monien tuhottujen nimet olivat myöskin elämän kirjassa; mutta ne pyyhittiin pois, koska he eivät kunnioittaneet Jumalan kansaa, joka oli elävä, ilmoitettu Sana (eläviä kirjeitä) omalle ajallensa.

Tehkäämme tämä nyt hyvin selväksi tässä. Nämä eivät ole kansoja, joita tuomitaan, ja jotka menevät tuhatvuotiseen valtakuntaan, koska he ovat antaneet turvapaikan ja auttaneet juutalaisia. Tämä on hyvin selvää seuraavista jakeista tehtävän johtopäätöksen perusteella: "Ja nämä (jumalattomat) tulevat menemään iankaikkiseen rangaistukseen (tuliseen järveen), mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään." Tässä ei ole mainittu KAHTA tuomiota, jossa jumalattomat heitetään tuliseen järveen. Vain peto ja väärä profeetta tuomitaan suuren ahdistuksen ajan lopussa. Ei, tämä on valkean valtaistuimen tuomio, ja heidät tuomitaan sen mukaan, mitä on kirjoitettu kirjoihin.

Toisessa ylösnousemuksessa "alttarin alla olevat sielut", kuten on kerrottu viidennessä sinetissä (Ilm. 6:9-11), saavat valkeat viitat ja tietysti iankaikkisen elämän, muussa tapauksessahan ei olisi mitään mieltä valkeissa viitoissa. "Ja kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin minä alttarin alla niiden sielut, jotka olivat surmatut Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli. Ja he huusivat suurella äänellä sanoen:

'Kuinka kauaksi sinä, pyhä ja totinen Valtias, siirrät tuomiosi ja jätät kostamatta meidän veremme niille, jotka maan päällä asuvat?' Ja heille kullekin annettiin pitkä valkoinen vaippa, ja heille sanottiin, että vielä vähän aikaa pysyisivät levollisina, kunnes oli täyttyvä myös heidän kanssapalvelijoidensa, ja veljiensä luku, joiden tuli joutua tapettaviksi niinkuin hekin." Huomatkaa nyt erityisesti, että "ei ketään näistä alttarin alla olevista sieluista oltu tapettu Jeesuksen todistuksen tähden. He eivät olleet kuten Antipas, joka tapettiin, koska hän pitäytyi lujasti Hänen nimeensä. Nämä eivät ole uudestisyntyneitä, jotka omistavat iankaikkisen elämän. He tulevat esiin ylösnousemuksessa ja vastaanottavat elämän, koska he ovat pysyneet Sanassa. Ja huomatkaa kuinka nämä huutavat kostoa. He eivät voi olla morsianainesta. Morsian kääntää poskensa ja huutaa: "Anna heille anteeksi, Isä, sillä he eivät tiedä mitä he tekevät." Nämä ovat juutalaisia. Heidän täytyy olla, koska he ovat viidennessä sinetissä, ja neljännen sinetin aikana tapahtui, että pakanamorsian on temmattu ylös. Niinpä nämä juutalaiset eivät ole syntyneet Hänen Hengestään. He eivät edes usko, että Jeesus on Messias. Mutta koska he ovat Jumalan sokaisemia pakanoiden tähden, Jumala antoi heille iankaikkisen elämän sillä perusteella, että vaikka he eivät voineet tulla Hänen luokseen, he olivat kuitenkin todella uskollisia kaikelle, mitä he tiesivät Sanasta ja heitä kuoli sen tähden suurin joukoin Hitlerin, Stalinin jne. aikana, ja tulee vielä kuolemaan.

Juuri toisessa ylösnousemuksessa viisi tyhmää neitsyttä nousevat ylös. Huomatkaa, että he olivat neitsyitä. Heillä ei ollut Pyhää Henkeä ja niin he eivät päässeet morsiameen, kun taas viisi viisasta neitsyttä, joilla oli öljyä, tulivat osaksi tuosta morsiamesta. Mutta nämä ihmisetovat erotettuja, Jumalaa rakastavia ihmisiä, ja yrittäen pitäytyä Sanaan, sen mukaan mitä he tiesivät siitä, ja ollen apuna Herran työssä, tulevat nousemaan ylös lopun ajalla. He eivät tule pääsemään tuhatvuotiseen valtakuntaan, jonka alatte nähdä näiden totuuksien mukaan olevan paljon tärkeämpää ja ihmeellisempää kuin me koskaan olemme ajatelleet tai uskoneet.

Kaikkien näiden nimet olivat elämän kirjassa, ja heidän nimensä pysyivät. Mutta keiden nimet eivät pysyneet? Noiden, jotka olivat maailmanjärjestelmän kirkossa, joka taisteli morsianta vastaan, heidän nimensä tullaan poistamaan. Nämä ovat niitä, jotka menettävät osansa. Heidät tullaan heittämään tuliseen järveen.

Menkäämme nyt eteenpäin toinen askel, mutta ennenkuin teemme näin, tarkastelkaamme tätä tapausta tähän asti. Ensiksi me tiedämme mitä varmimmin, että Jumalan tarkoitus toteutuu valinnan kautta. Se oli tarkoitettu Hänessä itsessään. Oli Jumalan tahto valmistaa Hänen kaltaisensa kansa, joka tulisi olemaan Sana morsian. Hän oli valittu ennen maailman perustamista HÄNESSÄ. Hän oli edeltätiedetty ja rakastettu ennenkuin hän edes tuli esiin ajanjaksojen aikana maan päällä. Hänet oli lunastettu Hänen verensä kautta, eikä hän KOSKAAN tule kadotukseen. Hän ei koskaan voi olla tuomiolla, koska syntiä ei lueta syyksi hänelle. Room. 4;8: "Siunattu on se mies, jolle Herra ei lue syntiä". Mutta todellakin hän tulee olemaan Hänen kanssaan Hänen tuomioistuimellansa, tuomiten maailman ja jopa enkeleitä. Hänen nimensä (jokaisen hänen jäsenensä) oli kirjoitettuna Karitsan elämänkirjan erityisessä osassa ennen maailman perustamista. Toiseksi, on olemassa toinen ryhmä. Heidän nimensä ovat myöskin elämän kirjassa, ja he tulevat ylös toisessa ylösnousemuksessa. Sellaisia ovat tyhmät neitsyet ja vanhurskaat niinkuin on sanottu Matt. 25. Tässä ryhmässä ovat myös ne, jotka eivät palvele petoa tai sekaannu antikristilliseen järjestelmään, vaan kuolevat uskonsa tähden, vaikka he eivät olekaan morsiamessa, eivätkä ole syntyneet uudesti. Mutta he tulevat esiin toisessa ylösnousemuksessa ja menevät sisälle iankaikkiseen elämään. Kolmanneksi on olemassa rajalinjan kristittyjen ryhmä, jollaisia me näimme Israelissa sen tullessa pois Egyptistä. Näiden nimet oli kirjoitettu elämän kirjaan ja heidän tekonsa olivat kirjoitettuina kirjoissa. Koska he eivät totelleet Jumalaa, ja olivat vailla Hänen Henkeään, vaikka jopa merkit ja ihmeet olivat heidän keskuudessaan, heidän nimensä tullaan poistamaan elämän kirjasta. Tässä ryhmässä ovat sellaiset kuin Juudas, jotka, vaikka ovat täysin vailla Hänen Henkeänsä, ovat uskonnollisia, ja heillä on tunnusmerkkejä elämässään, ja vaikka he ovat kirjoitettuina kirjoissa, he eivät silti ole valittuja HÄNESSÄ. Sellaiset kuin Bileam tulevat myös olemaan tuossa ryhmässä. Neljänneksi ja viimeiseksi ovat ne, joiden nimiä ei koskaan ole ja joiden nimiä ei koskaan tule olemaankaan kirjoitettuna kirjoissa. Sellaiset löydetään Ilm. 13:8 ja Ilm. 17:8. "Ja kaikki maan päällä asuvaiset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun karitsan elämänkirjaan, hamasta maailman perustamisesta." "Peto, jonka sinä näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne maan päällä asuvaiset, joiden nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan, hamasta maailman perustamisesta, ihmettelevät,

kun he näkevät pedon, että se on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva." Jeesus sanoi, että tietty ryhmä tulisi hyväksymään sen, joka tulisi omassa nimessään. Tämä henkilö on antikristus. Ja tämä on täsmälleen se, mitä sanotaan Ilm. 13:8 ja 17:8. Nämä olivat Jumalan määräämiä, mutta eivät valintaan määrättyjä. Ja tämän ryhmän keskuudessa ovat sellaiset kuin faarao. Hänestä sanotaan: "Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin", ja "vihan astioita, jotka olivat valmiit häviöön". Room. 9:17 ja 22. Ainoatakaan näistä ei tultaisi asettamaan elämän kirjoihin. En sano sitä, etteikö olisi olemassa mainintaa heistä. Epäilyksettä heistä on jonkinlainen maininta, MUTTA EI ELÄMÄN KIRJOISSA. Heidän olemassaolonsa tarkoitusta on jossain määrin käsitelty tämän kirjan loppuosassa, mutta voimme lisätä tässä kaksi muuta raamatunkohtaa. San. 16:4: "Kaiken on Herra tehnyt määrätarkoitukseen, niinpä jumalattomankin onnettomuuden päivän varalle."

Koska tämä sananpaikka on inhimilliselle mielelle vaikea ymmärtää, se täytyy hyväksyä ja uskoa uskossa. Jotkut tulevat loukkaantumaan siitä, mitä minä olen puhunut, koska he eivät ymmärrä Jumalan kaikkivaltiutta, joka tuo esiin sen, että JUMALA ON JUMALA, ja koska Hän on Jumala, kukaan ei voi kumota Hänen ajatuksiaan tai tehdä tyhjäksi Hänen tahtoaan ja tarkoitustaan; vaan Hän, ollen kaikkivaltias, hallitsee KAIKKIA asioita ja tekee mitä tahansa Hän haluaa kaikkien luotujensa kanssa, koska kaikki on luotu Hänen suureksi iloksensa. Sentähden, kuten Paavali sanoo: "Jos Jumala ottaa palan savea ja tekee tuosta samasta savesta yhden astian kunniaan ja toisen astian häpeään, kuka voi loukkaantua ja huutaa Häntä vastaan?" [engl. käännös] Me emme voi kieltää sitä, että Hänellä on oikeus tehdä tämä pelkästään luomisenkin perusteella. Menipä Hän vielä pidemmälle, sillä Room. 14: 7-9 mukaan meillä on kieltämätön todiste siitä, että Jeesus maksoi lunastushinnan koko maailmasta, ja sen tähden Hän voi tehdä niinkuin haluaa omansa kanssa. "Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä. Jos me elämme, niin elämme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat. Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi SEKÄ KUOLLEITTEN ETTÄ ELÄVIEN Herra." (Tässä tarkoitetaan omistussuhdetta, EI sukulaisuhdetta). Tämä nähdään myös Joh. 17:2: "Koska sinä olet antanut hänen valtaansa KAIKEN LIHAN, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut."

Nyt jos me myönnämme Jumalan kaikkitietäväksi, meidän täytyy myös hyväksyä se, että Hän on täydellinen viisaudessa ja vanhurskaudessa. Tämän valinnan ja kadotustuomion suunnitelma on Jumalan viisautta, joka on paljastettu yhtäläisesti kaikissa jaksoissa, kuten sanotaan Ef. 1:3-11: "Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa, niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään, rakkaudessa, edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan, sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan. Tätä armoa hän on ylenpalttisesti antanut meille kaikkinaiseksi VIISAUDEKSI ja ymmärrykseksi, tehden meille tiettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä - siitä armotaloudesta, minkä hän aikojen täyttyessä aikoi toteuttaa, - oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä. Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan." Siten jos Jumala on niin suunnitellut, että on niitä, joiden nimet on asetettu johonkin Karitsan elämänkirjan osaan, eikä niitä voida pyyhkiä pois, koska ne ovat Hänen morsiamensa nimiä, silloin meidän täytyy hyväksyä se. Jos se myöskin ilmaisee, että on niitä, joiden nimet on asetettu elämän kirjaan, mutta jotka Jumalan edeltätietämisen mukaan tulevat lankeamaan, jolloin heidän nimensä pyyhitään pois, täytyy meidän hyväksyä se. Ja jos on niitä, joiden nimiä ei KOSKAAN ole asetettu elämän kirjaan, meidän täytyy hyväksyä myöskin se. Ja jos on niitä, jotka tulevat astumaan sisälle iankaikkiseen elämään valkoisen valtaistuimen tuomion jälkeen pelkästään sillä perusteella, että he ovat olleet hyviä ja ystävällisiä ja oikeudenmukaisia Jumalan valittuja kohtaan, jotka ovat Hänen veljiään, silloin emme voi muuta kuin hyväksyä sen. SILLÄ KUKA TIETÄÄ HERRAN MIELEN, ETTÄ HÄN VOISI NEUVOA HÄNTÄ? Olkaamme mieluummin Hänelle uskossa alamaisia, joka on meidän Isämme ja elämämme.

Ymmärtääksemme tämän aiheen vieläkin selvemmin, olisi meidän nyt viisasta lähestyä sitä kaikkien aikojen seurakunnan näkökannalta. Tä-

hän asti me olemme ajatelleet yksittäisten nimien poistamista. Nyt me haluamme käsitellä, ei yksittäisiä, vaan seurakunnassa edustettuja ryhmiä. Tehdäksemme niin vertaamme seurakuntaa läpi aikojen vehnäpeltoon. Vehnänjyvä kylvetään sillä seurauksella, että yksittäinen vehnänjyvä kasvaa jälleen ja lisääntyy tietyn prosessin kautta tietyn ajanjakson aikana. Tuo yksittäinen siemen tulee kuolemaan, mutta kuollessaan siinä ollut elämä tulee ylös kasviin, joka vuorostaan tulee olemaan siinä olevan elämän kantaja, elämän, joka on tuleva takaisin alkuperäisen kaltaiseksi moninkertaistuneena. Jeesus, suuri kuninkaallinen Siemen kuoli. Tuo vertaansa vailla oleva, joka on seurakunnan elämä, seisoo seurakunnan keskellä, sillä kaikki seitsemän seurakuntajaksoa antavat Hänen elämäänsä seurakunnalle (elämän kantajalle) sillä seurauksella, että Hänen itsensä elämä tulee olemaan uudelleen tuotettuna ruumiissa (monikko), jotka ovat ylösnousemuksessa Hänen ruumiinsa kaltaisia. Ylösnousemuksessa Kuninkaallinen Siemen tulee näkemään monia kuninkaallisia siemeniä, jotka ovat Hänen itsensä kaltaisia, ja he tulevat olemaan jopa sellaisia kuin Hän on, sillä Johannes sanoo: "Me tulemme olemaan sellaisia kuin Hän on". Tähän Johannes Kastaja viittasi, kun hän sanoi, että Jeesus tulisi kokoamaan vehnän aittoihin. Se oli ylösnousemus, jossa lunastetut, jotka on valittu iankaikkiseen elämään, tulivat sisään.

Nyt kertomus tästä vehnäkasvista, jonka loppu tulee olemaan alkuperäinen siemen moninkertaistuneena, on ELÄMÄN KIRJASSA. Toistan: Tämän vehnäkasvin historia tai kertomus on elämän kirja, josta kirjasta osa on IANKAIKKISEN ELÄMÄN KIRJA (elämän kirjan osa). Tämä nähdään vakuuttavasti tutkimalla vehnäkasvia. Paljas siemen kylvetään. Pian oras voidaan nähdä. Mutta tämä ei ole vielä vehnä. Sitten se kasvaa korreksi. Tämä ei ole vieläkään vehnä. Elämä on siinä, mutta ei vielä vehnää. Sitten korren päässä on pieni piikki, josta nousee tähkäpää. Vieläkin vehnäkasvi, mutta ei vielä vehnää. Sitten kasvi pölyttyy ja me näemme vehnänjyvän kuoren kasvavan. Tämä muistuttaa erittäin suuressa määrässä vehnää, mutta se ei ole vielä siemen. Sitten muotoutuu vehnä kuoren sisässä. Nyt se on jälleen sama, mitä se oli alunperin. Sitten kypsynyt vehnä korjataan talteen.

Jeesus Kristus kuoli. Hän antoi elämänsä. Tuo elämä oli tuleva takaisin seurakunnan päälle, ja valmistaa monia poikia Hänen kaltaisikseen ylösnousemuksen kirkkauteen. Mutta kuten vehnän siemenellä tuli olla kantaja tuodakseen esiin moninkertaisen vehnänjyvän, samoin täytyy olla

seurakunta, joka olisi Kristuksen elämän kantaja. Kuten oras, korsi, tähkäpää ja akanat olivat siemenen kantajia, mutta EIVÄT itse siemen, samoin seurakuntajärjestelmä läpi aikojen on ollut todellisen SIEMENEN kantaja, vaikkakaan se ei ole ollut itse siemen. Tämän takia voimme sanoa, että elämän kirja on KOKO VEHNÄkasvi.

Kerratkaamme tämä vielä uudestaan. Tässä on tuo alkuperäinen siemen, joka kylvettiin. Se tuotti oraan. Se ei kuitenkaan ollut tämä. Se tuotti korren. Ei ollut vielä tämäkään. Tässä tulee esiin muutamia jyvän kuoria, joissa vehnä tulee muotoutumaan. Tämäkään ei ole se. Tähkäpää ilmestyy. SITTEN SIITEPÖLYÄ PUTOAA NOIHIN VEHNÄNKUKKIEN EMEIHIN. OSA TUOSTA KASVISTA KYPSYY. JOTAKIN TUOSTA ALKUPERÄISESTÄ SIEMENESTÄ, JOKA TULI YLÖS LÄPI KOKO KASVIN, MUUTTUU SIEMENEKSI. Miksi ei koko kasvi muuttunut siemeneksi? Koska se luotiin tällaiseksi. Vain osa tuosta kasvista voi tulla takaisin siemeneksi, koska vain osa tuosta VEHNÄKASVISTA ON IANKAIKKISEN ELÄMÄN VEHNÄÄ.

Teillä on tästä täydellinen esikuva Israelin jättäessä Egyptin. He tulivat ulos noin kahden miljoonan vahvuisena joukkona. KAIKKI pakenivat läpi pyhittävän veren. KAIKKI kastettiin Punaisessa Meressä; KAIKKI tulivat ylös vedestä nauttien Pyhän Hengen ilmoituksesta ja siunauksista; KAIKKI söivät enkelien ruokaa; KAIKKI joivat vettä heitä seuranneesta kalliosta. Kuitenkin muutamia harvoja lukuunottamatta he olivat vain kantajia lapsia varten, jotka seuraisivat heitä ja menisivät Kanaanin maahan. Kaikki Israel EI ole Israel. Pientä vähemmistöä lukuunottamatta heidän kaikkien nimet pyyhittiin pois elämän kirjasta.

Tämä sama oikeus on meillä tänä päivänä seurakunnassa. Nimiä tullaan pyyhkimään pois elämän kirjasta. Yhtään nimeä ei tulla pyyhkimään pois iankaikkisen elämän kirjasta, sillä tämä on toinen kirja, vaikkakin se sisältyy osana elämän kirjaan. On kirjoitettu: JUMALA ON ANTANUT MEILLE IANKAIKKISEN ELÄMÄN, JA TÄMÄ ELÄMÄ ON HÄNEN POJASSAAN. JOLLA ON POIKA, HÄNELLÄ ON MYÖS ELÄMÄ (IANKAIKKINEN) JA JOLLA EI OLE POIKAA, EI OLE ELÄMÄÄ (IANKAIKKISTA). Ja nuo, joilla on tuo Elämä, olivat HÄNESSÄ ennen maailman perustamista. HEIDÄT OLI VALITTU HÄNESSÄ ENNEN MAAILMAN PERUSTAMISTA. Tuo SUURI KUNINKAALLINEN SIEMEN, Jeesus Kristus, kylvettiin (Hän kuoli) ja tuo elämä, joka oli Hänessä, tuli ylös läpi vehnäkasvin ja kasvattaa jälleen suuressa mää-

rin vehnän siemeniä, joissa on sama elämä ja jotka ovat Alkuperäisen kaltaisia, sillä Hengen kautta he ovat alkuperäisiä.

Nyt voimme nähdä, miksi lunastetun, alkuperäisen omistajan takaisin ostaman morsiamen (hän oli Hänessä niinkuin Eeva oli Aadamissa) 'jäsennimiä' ei voida koskaan poistaa tuosta kirjasta. Hän on osa Hänestä. Hän on valtaistuimella. Häntä ei voida koskaan tuomita. Jokainen jäsen morsiamessa on Hänen jäsenensä, eikä Hän kadota heistä ainoatakaan. Mutta tämä ei tarkoita "kaikkia" elämän kirjassa. Sillä niiden joukossa ovat jopa nuo, kuten Juudas jne., joilla on osa tuossa kirjassa, mutta heidän nimensä pyyhitään pois. Me voimme nähdä nuo, jotka tulevat sisälle viimeisinä päivinä ja heidän tehtyään ihmeellisiä tekoja Jeesus on sanova, ettei ole koskaan tuntenut heitä. Se ei tarkoita, etteikö Hän olisi ollut tietoinen heistä. Hänen kaikkitietävyytensä poistaa tämän mahdollisuuden; mutta he eivät olleet edeltätiedettyjä morsiamessa; myöskään he eivät olleet edeltätiedettyjä vanhurskaiden joukossa toisessa ylösnousemuksessa. He eivät kantaneet hedelmää (koska he olivat Sanan ulkopuolella - eivät pitäytyneet siihen) ja sentähden heidät tuomitaan kuolemaan. Sitten, kuten olemme aikaisemmin osoittaneet, on niitä, jotka olivat morsiamen puolella ja avustivat ja lohduttivat häntä. Noiden nimet säilyvät elämän kirjassa ja he menevät iankaikkiseen elämään. Lopuksi on niitä, sellaisia kuin faarao, joiden nimet eivät ole koskaan olleet elämän kirjassa, ja nämä heitetään myös tuliseen järveen.

Täten vehnänjyvä, josta tuli kasvi elonkorjuuta varten, on seurakunnan historia. Ja kuten ei kaikki vehnäkasvi ole siementä, ja kuten ei koko kasvia käytetä elonkorjuussa, samoin on seurakunnan suhteen – koko seurakunta ei ole morsian, kaikille ei myöskään anneta iankaikkista elämää, mutta OSA kerätään aittoihin, ja OSA siitä säilytetään, niin että se voisi astua iankaikkiseen elämään toisessa ylösnousemuksessa, ja OSA siitä lasketaan akanoihin, jotka poltetaan tulijärvessä. Tämä on täsmälleen sitä, mitä Johannes Kastaja ja Jeesus sanoivat, sillä Johannes sanoi, että vehnä tultaisiin kokoamaan aittoihin ja akanat polttamaan. Jeesus sanoi: "Sitokaa lusteet, ja sitten kootkaa vehnä." Ekumeeninen liike tulee sitomaan lustekirkot yhteen, sillä lusteet tullaan sitomaan ENSIN, ja vaikka niiden loppu onkin polttaminen, heitä ei polteta sidottaessa, vaan se varataan myöhempään ajankohtaan, joka on tuhannen vuoden lopussa, tai toisessa ylösnousemuksessa. Mutta kerran kun lusteet on sidottu yhteen, ylöstempaaminen voi tapahtua ja tapahtuu johonkin aikaan sitomi-

sen ja antikristuksen ilmestymisen välillä. Sitten on tuleva päivä, jolloin KAIKKI seisovat yhdessä, kuten nähdään Danielin kirjassa. Kuningas tulee olemaan siellä morsiamensa kanssa ja heidän edessään tulevat olemaan ne suunnattomat kansanjoukot, jotka tullaan tuomitsemaan. Niin. KAIKKI ovat siellä. Kaikki kirjat avataan. KAIKKIEN lopullinen sijoitus tehdään. Elonkorjuu on todellakin ohitse. Kirjat, jotka kerran avattiin, suljetaan.

Päättäessäni tätä aihetta tällä kertaa, sallikaa minun viitata lausuntooni, jonka tein alussa, jossa sanoin, että ei yksikään Kirjoitus puhu Herrasta TÄLLÄ HETKELLÄ keräämässä nimiluetteloa. Näin se todella on. Kuitenkin on olemassa Kirjoitus osoittaen nimien keräämistä tapahtuvan tulevaisuudessa. Se on Psalmissa 87. Tämä psalmi puhuu Herrasta, joka kirjoittaa ylös kaikkien nimet, jotka ovat syntyneet Siionissa. Missään tapauksessa ei voida olettaa, että Jumalan täytyy odottaa, kunnes kaikki aikakaudet tai Siionia käsittelevät ajanjaksot ovat kuluneet loppuun, tietääkseen, ketkä kaikki saattaisivat olla syntyneet Siionissa. Tämä tulisi jälleen kieltämään kaikkitietävyyden. Varmasti Hän tietää, ketkä kaikki kuuluvat tuohon lukuun. Mutta mitä se on? Eikö se ole yksinkertaisesti tarkistettu kirjakäärö, mihin Jumala yksinkertaisesti asettaa uuden merkinnän noista nimistä, jotka säilyivät toisen ylösnousemuksen jälkeen ja kuuluivat Siioniin? Varmasti se on näin.

"Ja minä olen tunnustava hänen nimensä minun Isäni ja hänen enkeliensä edessä." Kutsu taivaassa! "Jos mies kuolee, tuleeko hän elämään jälleen? Läpi kaikkien minulle määrättyjen päivien olen minä odottava, kunnes minä muutun. Sinä olet kutsuva ja minä olen vastaava Sinulle: Sinulla on oleva halu sinun kättesi työhön." Suuri Paimen kutsuu lampaitaan nimeltä. Jumalan luova ääni kutsuu heitä esiin maan tomusta tai muuttaa heidän atominsa, vaikka he eivät olisi vielä nukkuneetkaan. Se on ylöstempaaminen. Se on Karitsan ja Hänen morsiamensa suuri hääateria.

Mutta ylöstempaaminen ei ole ainoa kutsu. Toisessa ylösnousemuksessa, suuren valkean valtaistuimen tuomiolla, tullaan tunnustamaan nimiä Isän ja Hänen enkeliensä edessä. Ne, jotka tietävät, ovat kertoneet minulle, että kaikkein kaunein ääni inhimilliselle korvalle on tuon henkilön nimen ääni. Kuinka ihmiset rakastavatkaan nähdä nimensä julkisuudessa. Kuinka ihmiset rakastavat suosionosoituksia. Mutta mikään maallinen ääni ei soinnu koskaan sinun korvaasi niin suloiselta, kuin Jumalan

ääni, jos sinun nimesi on elämän kirjassa ja säilyy siellä tullakseen paljastetuksi pyhien enkelien edessä. Mikä päivä se tuleekaan olemaan, kun me kuulemme Jeesuksen sanovan: "Isä, he tunnustivat minun nimeni ihmisten edessä, heidän maallisen pyhiinvaelluksensa päivinä. Nyt minä olen tunnustava heidän nimensä Sinun ja kaikkien taivaallisten enkelien edessä."

"Jolla on korva, se kuulkoon mitä Henki seurakunnille sanoo." Jälleen kerran on Henki puhunut. Jälleen kerran me olemme tarkastelleet, mitä Henki sanoi yhdelle seurakuntajaksolle. Ja me havaitsimme tämän oikeaksi. Jälleen kerran yksi jakso oli mennyt, ja se täyttyi täsmälleen, niinkuin Hän sanoi sen täyttyvän. Mikä lohdutus se onkaan meille, jotka toivomme olevamme lopunajan morsiamessa, sillä se saattaa meidän sydämemme hypähtämään siitä ilosta, että Hän on uskollinen ja tulee täyttämään jokaisen lupauksensa. Jos Hän oli uskollinen ja totinen noille Sardeen seurakuntajakson aikana, silloin Hän on aivan yhtä totinen meidän seurakuntajaksomme aikana. Jos heidät vastaanotetaan ja Hän ylistää heitä armonsa ja voimansa kautta, silloin meille tulee tapahtumaan samoin. Menkäämme sentähden täydellisyyteen ja kohdatkaamme Herra pilvissä ja olkaamme iankaikkisesti Hänen kanssansa.

branhaminsaarnoja.fi